

UDOL

NUMERO 2

MAIG-JUNY 1993

PREU: 200 PTA

MOGUDA A L'AJUNTAMENT

LA BANDA DE MÚSICA (1938-1942)

FESTA DE L'ERMITA

EL TIR DE FONA

CONVERSES ECOLÒGIQUES

CONSERVES

Roselló

TÀPERES - OLIVES

BACALLÀ - VINAGRE - OLIS

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.

07430 LLUBÍ - MALLORCA

TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11

FAX (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.

APARTADO DE CORREOS Nº 27

41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA

TEL. (95) 477 08 88 - FAX (95) 477 46 63

UDOL

REVISTA BIMESTRAL
Dipòsit Legal: PM-235-1993
DE LLUBÍ

EQUIP DE REDACCIÓ

Jaume Alomar Serra
Pere Calafat i Vich
Caterinà Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart Vanrell
Maria Antònia Molinas Ramis
Francesca Munar Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planes i Martorell

PORTADA I FOTOGRAFIA

Pere Planes i Martorell

PUBLICITAT

Xesc Perelló i Felani
Carrer des Traginers, n. 51
07430 Llubí
Tel. 52 23 12

COL-LABOREN

Col.legi Duran Estrany
Joan Galma Contestí
Maria Llompart Vanrell
Miquel Munar de Son Frontera
Biel Perelló Felani
Damià Perelló i Fiol
Silvia Ribes i Nicolau
Joan Rosselló Vaquer

Impresa a Tirrena S.A.
C/ Pintor Juan Gris, n. 2
07500 Manacor
Tel. 55 52 12

500 exemplars

Els articles publicats en aquesta revista sols
expressen l'opinió dels seus autors.

EDITORIAL

L'aigua per a tots, però els beneficis també

A Palma hi ha concentrada una bona part de l'ocupació laboral de Mallorca, a Calvià una bona part del turisme, a la Serra de Tramuntana una bona part dels paisatges més encisadors, i a Llubí una bona part de l'aigua subterrània i potable de l'illa.

Com a bons germans hauríem de repartir els beneficis que aquestes riqueses donen. Però suposem que un turista ve i s'allotja a Calvià que va d'excursió a Sóller, amb el buffet que li han preparat al mateix hotel, les deixalles del qual aniran a les papereres de Sóller o damunt la plaça, depèn de l'educació del senyor turista, que en arribar es renta amb l'aigua que des de Llubí ha anat a través de molts de quilòmetres de canonada, al mateix hotel.

El senyor turista ha tornat al seu país, relaxat i un poc més pobre per la factura de l'estança. Però ai las! d'aquests beneficis molt poc arribarà a Sóller i a Llubí. Només unes relíquies a través d'imposts indirectes. Aquí s'ha acabat la germanor i la solidaritat.

Sembla bé que s'endugui l'aigua de Llubí si es tenen presents dos aspectes: SOLIDARITAT I RACIONALITAT.

La SOLIDARITAT consisteix que els beneficis que es treguin d'aquesta aigua es reparteixin. Amb aquesta aigua, se'n regaran camps de golf, absurds a la nostra illa, anirà a hotels i a urbanitzacions, més que als sofrits ciutadans que han d'escupir l'aigua que surt de les seves aixetes. Malauradament més que un servei imprescindible, l'aigua ha esdevingut un negoci més per especular i treure'n beneficis uns pocs.

La RACIONALITAT consisteix en que no s'ha d'abusar d'aquest producte limitat i imprescindible per la vida.

A Mallorca les principals reserves d'aigua es troben davall terra, per la manca de rius, i en embassaments artificials. Les acumulacions d'aigua subterrània reben el nom d'aqüífers, la seva localització es deu a l'estructura geològica de la zona, en el nostre cas Mallorca. Els principals aqüífers de la nostra Illa són el de Palma-Pla de Sant Jordi, el de Lluçmajor-Campos i el d'Inca-Sa Pobla.

En els dos primers la racionalitat no ha estat el que ha predominat. Han estat sobreexplotats amb la qual cosa el buit deixat per l'aigua dolça s'ha omplert amb aigua salada. Ara sols queda lloc per al lament perquè aquesta aigua no sortirà en qüestió de dècades.

El tercer és l'únic que queda en bones condicions i és el que tenim sota els nostres peus. La voluntat de tots els llubiners ha d'ésser que així es mantengui per anys i anys. Ens diran que d'aigua en sobra i que es perd al mar, que els qui tuden l'aigua són els pagesos que reguem més del compte per no treure'n res de profit i sobretot que faran estudis perquè no passi el que els ha passat ja dues vegades. No basta fer estudis, s'ha de fer cas dels resultats, cosa que no es fa. El que no ens diran és que on es tuda és en els camps de golf, que entre Palma i Calvià n'hi ha uns 8 cada un dels quals consumeix més aigua que tot Llubí junt, ni els jardinetes de gespa ni les piscines particulars, que hi ha en gairebé cada casa de les urbanitzacions.

Així són les coses, a un els toca pagar i als altres rebre, i nosaltres som dels darrers, ens toca, pagar impostos a Madrid que no tornen i un cànon d'aigua per depurar-la i fer canonades on no en tenen. Qui vol prendre nota que ho faci i en tornar votar el nostre govern, que miri bé qui ha de votar.

Moguda a l'Ajuntament

El passat dia 30 de març la sala de plens de l'Ajuntament de Llubí es va omplir de gom a gom de treballadors de l'empresa Conservas Rosselló S.A., així com d'amics i familiars dels treballadors i del propietari de l'empresa, Cristòfol Rosselló. Una vegada acabada la sessió un representant dels treballadors (Gabriel Cantallops) va demanar la paraula al senyor Batle per llegir un «manifesto». El «manifesto» era en espanyol i es dirigia als tres regidors del PSM, Antoni Contestí Vives, Damià Perelló Fiol, i Gabriel Alomar Serra.

El manifest demana la dimissió dels regidors del PSM i vol fer constatar la seva repulsa i més enèrgica protesta en contra d'ells. Entre altres coses demanen: la dimissió dels tres regidors del PSM per:

-Demanar el tancament de la seva empresa i declarar-se en contra d'una ampliació d'interès social.

-Que sense tenir cap base ni fonament formulen greus acusacions (que l'empresa realitza abocaments indiscriminats, que utilitza productes tòxics, que està acusada de delictes ecològics).

-La difamació repetida durant els últims set anys a la seva empresa i la manipulació de la informació.

-Acusen els tres regidors de no voler aclarar ni descobrir la veritat en cap moment i no estan disposats a sofrir més atropellaments i difamacions que puguin dur al tancament de la fàbrica.

-També demanaren que l'Ajuntament i el Senyor Batle realitzin les comprovacions pertinents i una vegada complimentats els tràmits legals donin el seu aprovament de l'empresa.

Una vegada llegits tots els punts del manifest hi va haver una sèrie d'enfrontaments verbals entre el públic assistent i acusacions contra els regidors nacionalistes, com la que va fer Bartolomé advertint a Antoni Contestí que anàs alerta amb el que feia que el tenia vigilat. Afortunadament els incidents no varen acabar en enfrontaments més greus i a poc a poc la gent es va anar dispersant.

El matí següent als esdeveniments Llubí va despertar amb unes pitades (moltes d'elles amb faltes ortogràfiques) per les parets Des Camp des Pi en contra del Senyor Batle, el tinent de Batle i l'empresari Cristòfol Rosselló, aquest últim acusant-lo d'assassí de natura. El grup Municipal del PSM posteriorment va declarar que les pintades responen a la intenció d'embrutar la seva imatge política atribuint-los uns mètodes que no tenen necessitat d'utilitzar.

El dia 7 d'abril el Grup Municipal PSM-NM, mitjançant els seus regidors ens va convidar a la roda de premsa que va tenir lloc a la seva seu (El Molí de Ca'n Suau) per explicar la seva versió dels fets i desmentir les acusacions contra ells. Els nacionalistes endemés d'infomar-nos que es varen trobar de manera inesperada amb els treballadors de Conservas Rosselló S.A. varen voler fer palès que el «manifesto» està farcit de difamacions i de mentides en contra de la seva actuació municipal com a regidors de l'Ajuntament de Llubí que estan d'acord

amb el que diu el manifest de descobrir la veritat i de tot el que s'amaga darrera aquesta empresa i que hi ha moltes coses que no s'han comprovat. El portaveu del Grup, Gabriel Alomar, va dir: «Ens sentirem com a rates que ens duïen a una ratera, que ben bé ho sabien els regidors, no sé si tots, però almanco els del PP-UM». Endemés d'això ens varen informar que:

-Nosaltres no hem demanat mai el tancament de Conservas Rosselló S.A. i no ens considerem culpables d'atentar contra cap lloc de feina, lluitam a favor dels treballadors però no podem permetre irregularitats.

Els nostres arguments en contra de la declaració d'interès social es basaven en l'informe negatiu del tècnic municipal. La decisió de demanar un informe tècnic es va prendre en una Comissió de govern on el nostre representant tot i estar-hi d'acord no hi era present.

-Per una altra banda les afirmacions sobre la il·legalitat dels abocaments es basen en la informació que uns tècnics de la conselleria feren al Nostre batle.

-Pensem que tot és un muntatge preparat per difamar l'actuació del PSM. El PSM no obliga ningú a anar-se'n a un polígon industrial de Marratxí estant-ne contemplat un a les Normes subsidiàries de Llubí, en última instància són els propietaris, els que decideixen la seva ubicació.

-Els treballadors anaven manipulats o coaccionats.

-«És molt coriós que en el ple hi fos la televisió, els tres municipals estassin de guàrdia i la guàrdia civil passàs cada punt per davant l'ajuntament, el batle ho sabia».

-Nosaltres creim que darrera això hi ha tres coses:

Una trama política molt concreta, l'intent de desestabilitzar el funcionament de l'ajuntament.

Difamar l'actuació del PSM.

I un tercer que és molt hipotètic, però entre cometes, no podria voler Cristòfol Rosselló translladar l'empresa a un altre lloc, al polígon de Marratxí, i cercar un botxí?

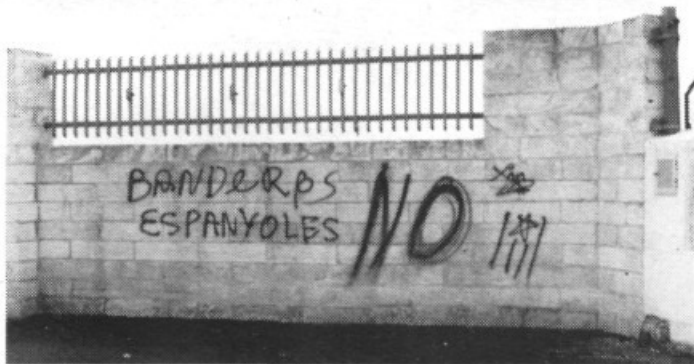
TALLER

CAN RIERA S.L.

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la carretera, 5 Tel. i fax 52 22 37

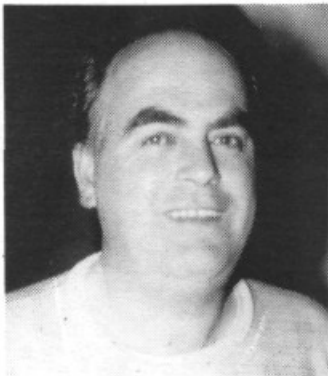

PREGUNTES COMUNS ALS QUATRE REGIDORS:

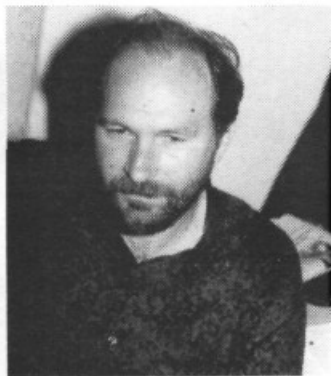
-Com veus tu el que va passar el ple del dia 30 de març i que en penses?

-Estaves tu o el teu Grup Municipal informat que hi hauria aquesta manifestació a l'Ajuntament?

-Segons el manifest el PSM vol tancar la fàbrica, com la pot tancar?

Bernat Perelló Mateu, regidor de CB

Antoni Contestí Vives, Regidor del PSM

BERNAT PERELLÓ MATEU, REGIDOR DEL GRUP MUNICIPAL CB

-Són coses que veig que no haurien d'arribar en aquest punt, s'haurien d'amollar part i part. Veig que entre les dues parts les coses no van així com toca, pot ser les dues parts s'haurien d'asseure a parlar.

-No, jo no estava informat d'això, em va venir de nou.

-No crec de cap de les maneres que el PSM pugui tancar la

fàbrica.

-Què és el que va passar amb en Bartomeu Barceló Adrover amb qui vares tenir una mica de discussió?

-El que va passar és que en Damià li demanava la paraula per explicar-li el cas i aquell cada vegada l'interrompia fins que en Damià li va insistir cinc o sis vegades i jo em vaig posar un poc nerviós i li vaig dir que com li podia contestar si l'interrompia cada vegada.

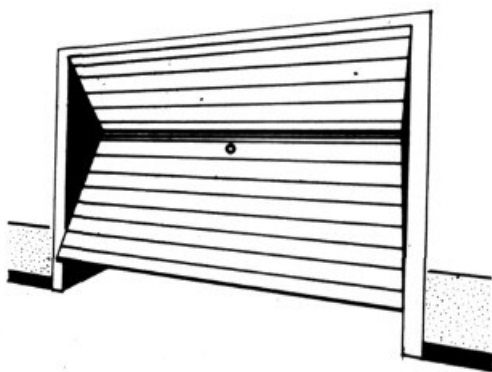
ANTONI CONTESTÍ VIVES, REGIDOR DEL GRUP MUNICIPAL PSM

-Crec que som testimonis d'una típica maniobra a què ens tenen acostumats els propietaris de Conservas Rosselló quan posen traves als seus «plans» i estic segur que darrera d'aquesta cortina de fum de problemes laborals hi ha una maniobra orquestada contra el PSM i en concret contra els tres regidors que el representen i el més greu de tot és que han emprat un organisme municipal i amb el vist i plau dels seus dirigents.

-No, en cap moment se'ns va informar, endemés nosaltres anàvem allà ben tranquils a assistir a un ple normal on no hi havia cap punt polèmic i quan arribàrem allà ens trobàrem amb aqueixa moguda.

-Jo no crec, sincerament, que cap persona amb un mínim de sentit comú cregui que el PSM pugui tancar una empresa. Dins l'Ajuntament el PSM està en minoria i ja podeu veure quina capacitat decisòria pot tenir. Però maldament que governàs, a una empresa només la pot tancar el seu propietari. Però se veu que qualcú ens vol donar una plaça de porters d'empreses.

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

Telèfon:

Taller: 52 24 14
CREU, 114

Fax 52 21 19
LLUBÍ

es tragí

CONFECCIÓ • ESPORT • PERFUMERIA

Traginers, 1
LLUBÍ

INFORMACIÓ

-Degut a unes agressions verbals vares fer un informe als municipals, què és el que va passar?

-Quan va haver acabat el ple i una vegada que s'havia llegit el manifest vàrem baixar, la gent no se n'anava i jo estava parlant amb en Biel Alomar i dos municipals. Va venir un senyor acompanyat d'un altre, el que em dirigia la paraula era el qui havia fet més escàndol a dins la sala, que havia insultat i llavors es va dirigir a jo. Em va dir que em tenien l'ull damunt i que fes les coses ben fetes que sinó ens veurien les cares. Això va durar més o manco un minut o un minut i mig repetint aquestes intimidacions, llavors ja que hi havia testimonis i en concret els dos municipals els vaig fer un informe de tot allò que havien sentit. Aquest informe està en el meu poder.

Tomàs Campaner, Regidor del PP-UM

Lluís Quetglas, Regidor del CDS

TOMÀS CAMPANER, REGIDOR DEL GRUP MUNICIPAL PP-UM

-Mentres anava passant l'horabaixa anava notant alguna cosa, vaig veure gent externa i vaig sentir qualche comentari que el ple seria un poc mogut, però no en vaig fer cas. La meua opinió, una cosa ben clara és que hem de conservar l'empresa, a mi una cosa que em sap més greu és que a Llubí les empreses ens vagin desapareixent. Jo no ho hagués fet de la manera que se va fer, pentura es seus motius tendrien. Ho vaig trobar un poquet fort i el que em va sorprendre més es que bastantes persones de Llubí aquest dia teniem moltes coses a dir. També que moltes persones externes diguessin coses, ja no només a regidors, sinó a altres persones, coses molt fortes que hi ha gent de Llubí que les voldria qualche vegada i no s'atreveixen a dir-les.

-Sincerament no, l'únic que vaig sentir jo va ser un comentari l'horabaixa que seria un ple calent o que hi hauria moguda.

-Jo no pens que el PSM vulgui tancar la fàbrica. El que sí pens és que defensant la seva ideologia, l'entorn i el mediambient s'ha queixat amb freqüència de les aigües brutes que van al torrent. És un tema que nosaltres a nivell d'ajuntament l'hem tratat moltes vegades. No pens que la intenció sigui de tancar la fàbrica però crec que s'intenta corregir una sèrie de defectes en base a les manifestacions del PSM i en base a unes denúncies que hi ha sobre aquests abocaments d'aigua. Evitar que se tanqui ho evitarem però també arreglar el que s'hagi d'arreglar.

-Com a responsable dels municipals, com es que el tres

municipals estaven de servei quan en un ple «normal» només n'hi sol haver un?

-No va ser idea meua sinó el que crec que va passar aquí és que la guàrdia civil va telefonar a l'Ajuntament. Pot ser que telefonàs al batle (que es a qui sempre telefonen quan passa qualche cosa pel poble) per demanar que és que hi havia aquest dia perque hi havia rumors que passava qualche cosa i pentura el Batle davant aquests rumors va dir que sortissin tots tres. Jo em vaig adonar allà mateix.

GERARD BLANCO, TREBALLADOR DE CONSERVAS ROSSELLÓ S.A

-Troba que ha estat positiu haver-vos manifestat en el ple per conservar els vostres llocs de feina?

-Home, tot el que es tracta de conservar els llocs de feina crec que sí.

-Com valoraries les reaccions de la gent i dels diferents grups municipals?

-Apart d'allò no he tornat a sentir res, apart del que ha sortit en els diaris. Personalment no he parlat ni amb un ni amb l'altre perquè jo de política «equis»

-Teniu realment cap prova que el PSM vol tancar la fàbrica Conservas Rosselló S.A.?

-Home s'ha remorejat molt, va sortir en el diari no sé quin temps fa, que si brutors i coses d'aquestes i per tant demanen el tancament immediat de l'empresa.

-Sou conscients que el PSM es basa en un infomre negatiu del tècnic municipal per oposar-se a la declaració d'interés social?

-Jo el que sabia és que en el ple que varen fer es varen oposar a això, a l'ampliació de l'empresa. El que volem nosaltres és recolzar al màxim a fi que l'empresa s'amplii, és que mentre

SUPER Can Porret

Doctor Fleming nº 6
Telèfon: 52 21 92 Llubí

BOTIGA Can Sastre

Traginers nº 39
Telèfon 52 20 79 Llubí

s'amplii és millor per a nosaltres, millor per a tots i per a tot el poble, perquè jo de coses tècniques no n'entenc. Què pots fer allà, una nau un poc més grossa? el que jo vull és que s'amplii i es crein llocs de feina.

-Tècnics de la conselleria han afirmat que els abocaments del Torrent provenen de Conservas Rosselló S.A., què en diries tu?

-No els abocaments no hi venen, filtracions sempre hem dit que n'hi ha. Inclús s'ha dit que està empalmat. Va sortir en el diari no sé quin temps fa que nosaltres tenim una canonada que està empalmada. Nosaltres no feim abocaments allà, són filtracions que hi passen, també reconegut pel Batle i reconegut per tothom. La canonada passa a un metre del pou.

-Segons el vostre manifest, el PSM vol tancar la fàbrica, com la pot tancar?

-Home, si comencen a dir que si feim abocaments, o el darrer que varen escriure en els diaris (ja fa estona que ho vaig llegir): si fan abocaments, si hi ha no sé què del mediambient i si hi ha tot això, és que d'una manera o l'altre cerquen tancar, des del meu punt de vista.

DOMINGO QUETGLAS, REGIDOR DEL GRUP MUNICIPAL CDS

-Home, jo pens que és una actitud que varen pendre fora raó de ser perquè que jo sàpiga, almanco d'ençà que som dins l'Ajuntament, ningú ha demanat el tancament de Conservas Rosselló. El que s'ha demanat és que es posin en condicions les instal·lacions.

-No, com a grup no estava informat. Jo em vaig assabentar

Gerard Blanco, Treballador de Conservas Rosselló S.A

el mateix dia, a mig dia, en el bar que ho havien dit pel poble, «radio calle»

-Home, jo per començar no crec que el PSM vulgui tancar la fàbrica. No he sentit en cap moment que ni cap regidor ningú del PSM hagi parlat de tancar la fàbrica.

-L'antic regidor del CDS, Guillem Ferragut, solia fer precís i preguntes sobre els abocaments, penses seguir amb aquesta línia d'actuació?

-Nosaltres quan ens vàrem presentar va ser un dels punts que vàrem tocar el que són els abocaments, i precisament aquests que van al torrent. No sé si vos en recordau que nosaltres vàrem fer un video i en aquest video una de les coses que sortien eren els abocaments del torrent. És un tema que preocupava i segueix preocupant. S'han de prendre les mesures que siguin però s'han d'aturar els abocaments, com és lògic.

**Xesc Perelló
Biel Gelabert**

30 de març de 1993

Al ple de l'Ajuntament coses rares varen passar, i jo amb esment la història vos vull contar.

Just, just en arribar el batle ens va aturar i ens va dir primer que informàssim bé del que anava a passar.

Prensa i televisió hi havia a la sessió, un paper en castellà a les meves mans va arribar.

No em vaig poder seure i dret vaig haver d'estar, a un racó em vaig col·locar i allà m'hi vaig ajeure.

Tot eren ganes d'emprenyar i molta gent es va queixar que els regidors xerraven fluix, i jo vos dic ben fort i no fluix que si no haguéssiu xerrat i xafardejat

de les coses vos hauríeu adonat.

El batle va intervenir i a ell l'hi hem d'atribuir, com autoritat una pista de tennis havia «lograt».

Gent de bastants anys aplaudia, vorem ara si aquesta gent amb coneixement i talent a jugar va cada dia.

Crec ben cert i amb sentiment que podrien resar una avemaria i preparar el seu testament, perquè una bufada de vent a Liorna els duria!

Llegida la protesta s'acosta una tempesta, una part dels treballadors ataquen els regidors.

Amenaces i insults reben tres regidors i els municipals incults mirant com a senyors!

Tant de bo haguessin posat ordre a tot aquell desgavell, pot ser tenien contraordre d'arrufar el seu clotell.

Un regidor com va poder als treballadors va parlar, un tal «Bartolomé» no el volia deixar xerrar.

Molt exaltat estava aquest home no llubiner amb nerviosisme cridava aquest «campaneter».

Medicament receptava una dona d'edat, i un senyor contava que Llubí estava infantasmàtic.

Passades les deu de la nit s'acabà aquesta història, i que d'aquest sofregit Llubí en guardi memòria.

**Llubí, abril de 1993
Es Jai de Son Marget**

Quintos 49

Els Quintos del 49 feren una bona vega.

Els «Quintos del 49» decidiren sortir a fer una passajadeta el 28 de març.

Per això més de 52 persones partiren de Llubí a les 9'30 h. amb l'autocar cap a Lluc, a on celebraren una missa per a tots aquells de la generació que malauradament ja eren morts.

Després de berenar, els qui en volgueren, voltaren la cala de Sant Vicenç i visitaren Bonaire i dinaren al Port de Pollença de paella de peix i porcella o mèn, cava, fruita, licors i cafè. Cantaren cançons de matances a ritme de la ximbomba i algú ballà qualque jota.

Havent dinat arribaren al Mal Pas i a la Victoria, recorregueren el Pt. d'Alcúdia, Alcanada i Ca'n Picafort per tornar a Llubí la mar de feliços, llavors d'haver-s'ho passat tan bé tots junts.

FOTOGRAFIA i VIDEO-CLUB

J O V E

C/ Traginers, 55

Telèfon 52.25.78

07430 LLUBÍ

CONSTRUCCIONS

DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er

Tel: 52 23 16 Llubí

Matances 3ª Edat

Dia 14 de març els socis de la 3ª Edat de Llubí varen anar de matances. Una diada que començà ben prest, (per devers les set de la matinada amb les matances del porc i que acabà ja a l'horabaixa de tard, devers les 20'000 h.)

El matancer del porc cedit per «La Caixa» fou l'amo Andreu de ses planes a qui ajudà a desxuiar-lo l'amo «Guillem Coves». Encara ben arromangats, uns tres-cents convidats s'assegueren a taula per omplir-se gustosament amb unes bones «sopes de matances» i un bon aguiat de pilotes.

Acabaren el dinar amb cacauets, bunyols i cava. Però no acabaren la festa aquí ni molt manco. Païren bé la dinada observant els jocs de mans que els va fer un malabarista. Ballaren ball de bot i d'aferrat quan es sentiren l'estómac més falaguer i rigueren fins les set o les vuit de la tarda, en tenir els calderons ben nets i eixuts. No vos penseu que tot-hom estàs mans aplegades, que ben bé ens han informat que mentre uns feinejaven amb el porc els altres feien bunyols o cosien sobrassades i botifarrons.

Els nostres regidors també anaren de matances, així com el president de la Comunitat Autònoma, Gabriel Canyellas; el president de la 3ª Edat de Mallorca, Rafel Socies; els grups de la 3ª Edat dels pobles veïnats i representants de «La Caixa».

El dilluns vespre encara hi va haver sopar de restes pels qui havien fet feina el dia abans. Es posaren a taula a les 21'00 h. i cantaren gloses i acudits fins quan estaren ben atapits per anar-se'n a dormir a les dotze entrades.

Estam ben segurs que els de la 3ª Edat no s'ho passen gens malament i que estan alerta en el que fan per perdre's cap diada d'aquestes.

Arbres a l'Ermita

Si pujau a l'Ermita i vos fixau amb l'esplanada que hi ha a darrera de tot podreu observar uns pins que sembraren els funcionaris de l'Ajuntament.

En un principi havien de ser els nins de l'escola els qui havien de realitzar aquesta tasca, però per mala sort va ploure i no ho pogueren fer.

Els arbres sembrats foren cedits pel centre d'experimentació agrària de «Sa Canova» de «Sa Nostra».

I si encara vos hi fixau un poc més bé podreu veure les 5 alzines que s'hi sembraren el tres d'abril. Aquests arbres els dugueren del cementeri, ja que impedièn les obres d'ampliació.

Esperem amb ànsia que aferrin bé i sobrevisquin a aquest nou traspàs.

D'aquí voldríem demanar-vos que anàssiu alerta a fer malbé aquests arbres, malgrat que ja els protegeu enrevoltant-los de reixa.

No és difícil anar una mica amb compte amb les coses que ens envolten, sobretot amb aquestes que són més fràgils i cal ara més que mai conservar, abans no sigui massa tard.

Cartes a Udol

Les aigües de Llubí en perill

Senyor Director: Per favor publicau-me aquesta carta. Moltes gràcies. He llegit al vostre diari del 19 de Març de 1993, la carta de Guillem Feliu de Llubí. Al meu entendre té tota la raó. No estic en contra de les persones perquè consider que l'aigua és de primera necessitat per la humanitat. Emperò l'agricultura no és tan necessària com l'aigua? Crec que sí. Si se'n duen les aigües del nostre aquífer de la zona 9 d'aquesta comarca de cap a Ciutat, sens dubte se salinitzarà l'únic aquífer que tenim bo dins Mallorca. Això no s'hauria de deixar comportar. N'hi ha dels possibles afectats despreocupats que són molt mal de fer moure, i diuen: Menjarem i beurem i ja ho veurem què passarà!!! sense pensar amb els perjudicis que pugui ocasionar aquest projecte, estam esperant un miracle de Déu. Emperò jo dic, abans, abans va dir en Guinyot, val més sa que guarda que sa que cura i un home previngut val per 10, quan voldrem ni hi serem a temps. I endemés no és just que s'hagi de vestir un capellà per despullar un altar a on dins Mallorca ens consideram tots germans, i nosaltres poblers, llubiners, murers i altres tants de pobles d'aquesta contrada si se'n duen les aigües cap a Ciutat ja podem començar arregar els «TRASTOS» i anar-nos a jeure davall la figuera o cercar altres maneres de viure perquè els nostres horts quedaran salinitzats, als ciutadans podem començar a badar la boca perquè Sa Pobla i Muro eminentment agrícoles ja no podem produir els productes que avui estam produint, tendrem que convertir les nostres terres tan productives en terrenys de secà i es rebost de Mallorca per culpa d'alguns, estarà espenyat, ja no podem esser mai el que som estat fins ara, així ha succeït per les comarques de Campos, Pont d'Inca, Sant Jordi, Pla de Na Tesa. S'Estremera de Bunyola i altres tantes zones als voltants de tota l'Illa, que les aigües han tornades salades i no són bones per abeurar les persones ni pel regadiu dels horts. Per tant benvolguts amics mallorquins i forasters és ben hora d'escoltar els consells meus i del senyor Feliu i comencem a fer cisternes, aljubs, dipòsits subterranis i safarejos coberts, suficientment grans per arregar les aigües pluvials de les teulades que tan mateix les tiram al carrer, les aconduim al torrent i amb la correntia se tuden dins la mar.

I res més, sols recordar-vos que el cap no és per dur capell, és per pensar i resoldre problemes.

Guillem Crespí Pons

Excursió al Puig de Sta. Magdalena

Quina cara de cansats! Es veu que el camí es va fer llarg per a tots.

Els nins de 5è i 6è de l'esplai decidiren un bon dia partir d'excursió. Per això, com que són molt esportistes, pujaren al puig de Sta. Magdalena un matí a les deu a peu.

Els decidits monitors que els acompanyaren foren en Xesc Menut i en Miquel Corredor, amb qui prengueren el camí de Son Vivot per arribar al punt determinat. Cal dir que, encara que arribaren ben cansats, tregueren les forces qui sap d'on per jugar a una gincama que els dos monitors els havien preparat. Dinaren allà i davallaren a Llubí amb els pares que anaren a cercar-los.

Fou un dia ben divertit i cansat que els al·lots recordaran per si un altre dia tornen tenir ganes de sortir a fer una volta.

Acampada esguerrada

Però no tot són flors i violes, ja que els monitors del Club d'Esplai havien preparat una acampada al port de Sóller els dies 15, 16 i 17 d'abril. Sortida que es va suspendre per la manca d'al·lots que s'hi apuntaren. Realment fou una pena ja que els al·lots que s'hi havien apuntats tampoc no hi anaren. Potser els monitors no s'explicaren bé o els pares tenien els al·lots molt gelosos, o per ventura els nins estaven desanimats per partir. Ànim i a veure si una altra vegada es pot dur endavant!

Demografia

NAIXEMENTS

- Aida Murcia Alomar (12-03-93)
- Miquel Nadal Salom (3-04-93)

MATRIMONIS

- Antoni Cañellas Vicens i Lluïcia Garriga Sabater.

DEFUNCIONS

- Miquel Llompart Planas. 77 anys (17-03-93)
- Joan Alomar Jaume. 68 anys (26-03-93)
- Guillem Perelló Gelabert. 55 anys (6-04-93)
- Feliu Llabrés Perelló. 61 anys (25-03-93)
- Gabriel Darder Frontera. 86 anys (1-04-93)
- Joan Perelló Bennasar. 39 anys (4-04-93)

Xesc Munar

L'Ermita: una festa de bon de veres

Enguany no amollarem els dies de festa per res, ja que després del dia de Pasqua, el dilluns, tornarem a enganxar amb un altre remenat.

Dia 12 a les 19'00 h., s'inaugurà l'exposició de «La música en temps en del Tirant» a la Casa de Cultura. A continuació es presentà a la Biblioteca Municipal el «Noticiari de Castell-Llubí» a càrrec de Miquel Munar, amb una gran presència de públic. Aquest noticiari ha estat editat en dos volums i fou cedit a la nostra biblioteca perquè pugui consultar-lo tothom que vulgui fer-ho. També s'exposà l'arxiu fotogràfic dels molins del terme del llubiner Antoni Cladera. Una mostra ben feta dels nostres molins que també esperarà a la biblioteca la visita de la gent.

La revetla començà ben prest, amb una «tirada al plat local»/organitzada per la societat de Caçadors de Llubí. Els cinc primers classificats foren:

-Joan Cladera	Modalitat Pull: -Paco Rosselló
Joan Servera	-Joan Cladera.
Xisco Vallespir	
Miquel Vidal	Premi consolació: - Joan «petit»
Tomàs Campaner	-Miquel de Tirasset

Quan l'estómac començà a fer-nos renou pujarem a l'ermita per sopar de pa torrat amb llonganissa i botifarró, per acabar encalentic-nos amb un bon ball aferrat.

Els Quintos/es 93 organitzaren la vetlada musical, així com s'encarregaren del servei de bar i d'oferir per qui en volgués un bon rom cremat entrada la matinada.

A les 4'00 h., s'apagaren els llums, però significà el fi de la festa? doncs no, ja que molts encara continuaren la bauxa fins a trenc d'alba.

El dimarts (que tot i que era 13 fou fantàstic) començà amb

S'ENSENYA TALL I CONFECCIÓ

SISTEMA MARTÍ

Diferents torns

ES FAN PATRONS I S' ASSAJA ROBA

CATALINA «PORRETA»

C/ Rocallisa, 25

Tel. 52 21 12

LLUBÍ

Moment en què M. Munar fa entrega del seu treball a la biblioteca X. Carrió.

l'ofici i adoració del Sant Crist i el cant dels Goigs. Més tard els petits es llüiren amb filigranes pictòriques al concurs de dibuix coordinat per l'esplai, i altres anaren i vengueren amb les proves de la gincama organitzada per la Penya Blaugrana de Llubí.

En haver comprat les olles i festa la passejada per tot arreu, qui més qui manco s'assegué a taula i va fer una dinadeta per espessar el cansament, tots els qui mostraren la paella i el menjar foren obsequiats amb vi, cava i ensaimades.

Després del cafetet es reuní la gent per mirar a tots els qui gosaven pujar el pal ensabonat, els quals foren obsequiats amb vi i cava.

També amollaren galls i algú s'animà encalçar-los. Trob realment un poc normal que a un gall el tirin a l'aire, però és indignant que tirin salvatgement a un pobre conill per recórrer un espai no qualificat per a les seves possibilitats. Llevat que es posi a volar amb les orelles com un elefant ja conegut; sobretot deu ser manca de civisme o d'esperit ecològic. Què hi farem?

Deixant això per qui ho recordi anàrem a la ballada popular amb la música d'un grup de cançons de Sencelles, llavors s'entregaren els premis de tots aquells actes que n'oferien: Tir al plat, concurs de dibuix, gincama...

I per acabar, per no refredar gens la cosa, una banda de música ens acompanyà de l'ermita fins a la plaça de l'església a on acabà la festa.

Caterina Gelabert i Perelló

BOUTIQUE INFANTIL

LOS PEQUES

*Vestis de Comunió (Models exclusius)

*Roba per infants (fins a 16 anys)

Galerías Avenida, 10

Tel. 71 36 69

CIUTAT

Les aigües de Llubí cap a Palma... i demà què?

Amb aquest títol l'agrupació local del PSM convocà el 17 d'abril a la població llubiner per a la taula rodona que debatria aquesta qüestió al Casal de Cultura.

Encara que molts convidats no hi assistiren per diferents motius, el públic s'assabentà prou del tema amb les explicacions que oferí el geòleg Damià Perelló i Fiol (Des Forn), el qual mostrà unes diapositives explicatives del terreny llubiner i de la formació del subsòl. Seguidament el geògraf de l'INESE, Mateu Picornell (Ca'n Moreu), raonà les diferents, encara que escasses, alternatives que podrien resoldre el problema de la manca d'aigua i les conseqüències que suposaria el trasllat de l'aigua cap a Palma. Com es va dialogar al Casal, l'explotació d'aquest recurs per anar cap a Ciutat només seria una solució momentània, però no una resposta al problema de la manca d'aigua. El resultat pres per aquest caire ens donaria la salinització i el retorn al problema, com ha passat a Campos i a Palma.

La taula rodona fou completada pel director general del PSM Mateu Morro, qui encoratjà al poble per a no defallir i unificar-se, i Biel Alomar. Seguit de les explicacions donades per aquests entesos es passà a un debat on intervingué la gent assistent. Debat en el que s'acordà fer una «Associació d'amics de l'aigua», representada per tota la gent del poble, la qual es preocuparà per dur endavant una campanya contra el trasllat de l'aigua. Per formar aquest grup es convocà una reunió, el mateix vespre, pel dia 23 d'abril. Des de la revista esperam l'èxit d'aquesta campanya.

Caterina Gelabert i Perelló

Per fi una nova revista!

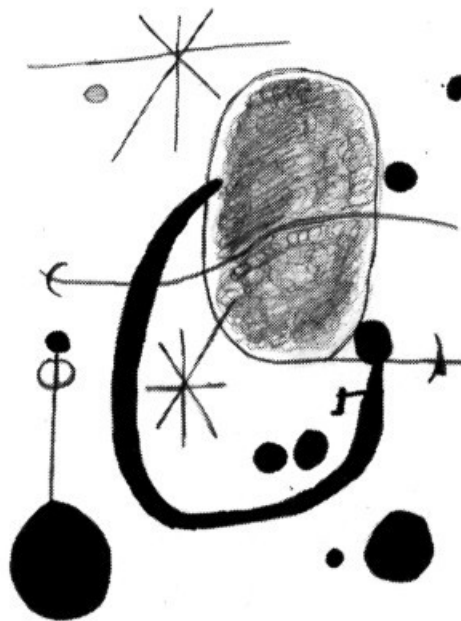
Representants de la revista explicant el seu contingut damunt la festa de presentació

A la fi, després de reunions i dies d'anar de bòlit, vàrem poder treure al carrer el primer número de la nostra revista.

Per celebrar-ho i fer-ho conèixer a tot el poble preparàrem un petit acte de presentació. Una xerradeta curta sobre la feina que duríem endavant, inicià l'apertura que seguí amb un petit refresc.

Només ens cal donar-vos les gràcies per la vostra presència i la vostra col·laboració. De part de tot l'equip de redacció: GRÀCIES.

II Setmana Cultural

La Setmana Cultural és molt divertida. Tots els alumnes de tots els cicles vam realitzar reciclatge de paper; el nostre objectiu era fer un full de paper reciclat.

Al capvespre, van fer una conferència sobre la LOGSE: «el nou pla d'estudis».

Al dia següent, els de cicle inicial van realitzar un taller a on feren crespells i robiols, tots vàrem veure pel·lícules que tractaven de la natura.

Tots els alumnes van anar d'excursió a diferents llocs, els de cicle inicial van anar al safari, els de cicle mitjà van anar a les perles «Majòrica» i a l'Aquarium, finalment els de cicle superior van anar a la Granja d'Esporles i a la fundació de Pilar i Joan Miró.

El dia després vam fer taller d'estels per tots els alumnes. Llavors vam anar al camp de futbol a fer un circuit amb bicicleta. Al finalitzar el circuit vam fer la gran volada d'estels.

VA SER LA MILLOR SETMANA D'ESCOLA

Marta Palmer, Margalida Ferragut, Rosa Mª Carbonell, Mª Vanessa Gómez, Sandra Ramírez, Carolina Capó, Joan Servera, Jaume Llompart, Rafel Llompart, Rafel Bestard.

Tutora: Inmaculada Pol

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIO EMPRESARIAL

Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felip, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

Sen Miquel

Cada número Udol farà una conversa amb el sen Miquel, qui ens donarà un consell sobre ecologia domèstica, cosa de què ell sap molt, tot i no saber que en sap.

-Ha tocat qualcú a la porta?

-Som de la revista Udol

-Passau

-Som un reporter de la revista del poble i venc perquè en doneu qualque consell d'ecologisme per a la gent.

-Ecologisme? Jo només sé coverbos i rondalles i estalviar els diners que cada any en ploven manco!

-Es d'això que hem de parlar del ploure i d'aigua

-Pardal si plou cau aigua i la de la teulada a la cisterna i l'altra la terra se la beu i allà queda i no se l'enduen

-Però ara se l'enduran cap a Palma

-Què no els basta la d'allà? la tudaran. Les ànneres com més aigua els poses manco beuen i més l'embruten.

-Hi ha ànneres a Palma?

-Annerots n'hi ha molts. Fan safareijos darrera les cases i això que no tenen hort i no sé perquè els pinten de cel per dedins.

-Això són piscines, per nadar-hi!

-Això son tutades, per qualque cosa aquell que hi ha allà d'alt va fer la mar que és aigua bona per curar les ferides. A més a més ara no neden, vaig anar a cas meu nét que és apote-

cari i viu pels afores de Ciutat i ell juga a no se què putes que peguen amb un bastó a una bolla i fins que cau per un forat.

-Això és golf!

-Collonades són, per anar on hi ha la bolla hi van amb un cotxet petit per fer esport, que hi vagin a peu els bossots! i això que tot està ple d'herba prima, deu ser per empenyar perquè la bolla s'hi perd i ja no la trobes.

-És gespa i molt que la reguen perquè vagi bona!

-Veus com la tuden a l'aigua! si al manco l'aprofitassin per fer alfals almanco tendrien vaques i llet. En Jeroni, el meu nét, també n'ha posada d'herba prima al seu corral, ell li diu jardí i no hi té flors, jo li dic que posi cols i bledes i faran bollit.

-O sigui que per vos les piscines, el golf, i la gespa del jardí és tudar l'aigua, pero no ho és fer hort i posar vaques.

-A veure si tu seràs tan colló com el meu nét! demaneu a ton pare o a sa padrina.

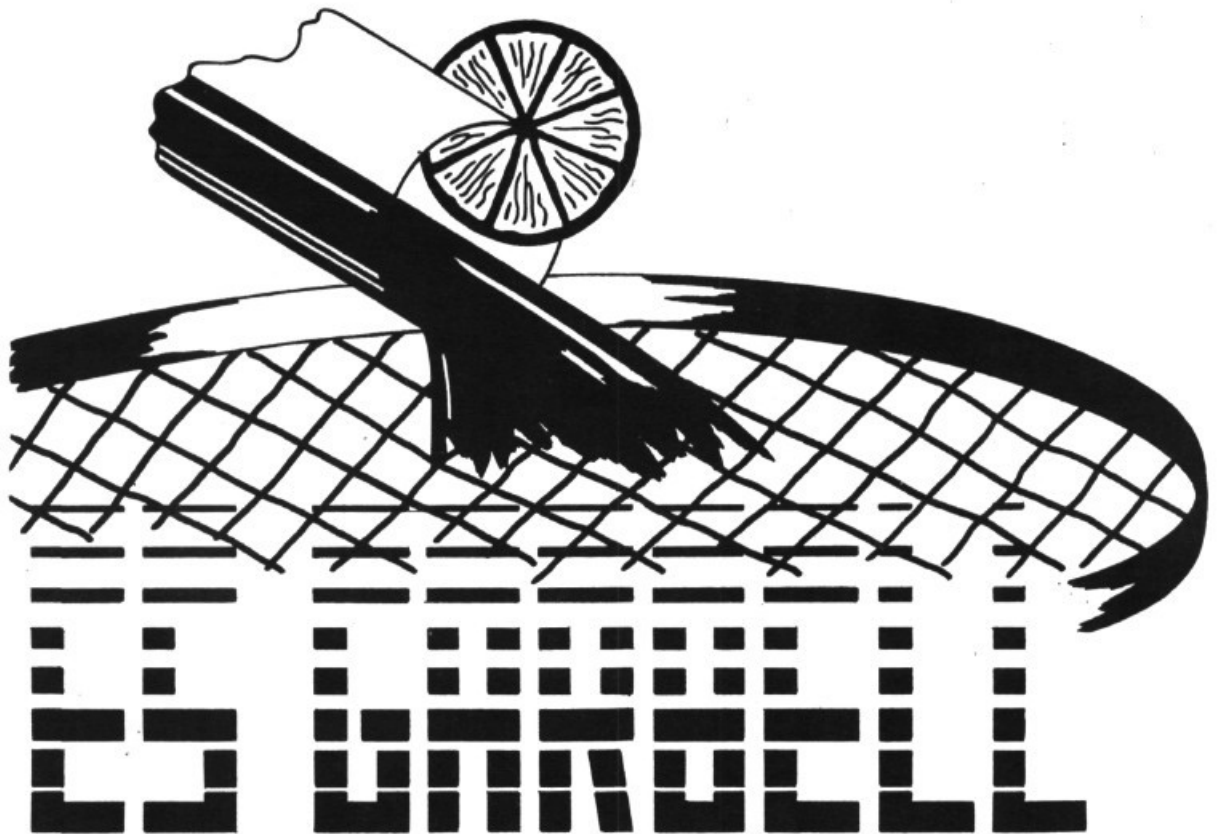
-Bé moltes de gràcies això ho posarem a la revista.

-Però que no era d'ecologia que havíem de parlar?

-Idò, fins la pròxima! Pensau un tema nou, gràcies.

-Res no entec ni ho vull entendre. Vaig a regar les tomati-gueres abans no se'n duguin l'aigua.

Damià Perelló i Fiol

C/ Plaça de la Carretera n° 1 — Llubí

Llubí rebutja el «pacto autonómico»

Del Ple ordinari del mes de Març, realitzat dia 30, cal destacar tres aspectes molt importants:

- Aprovació del pressupost municipal per a 1993
- Aprovació de tres mocions presentades pel PSM.
- L'assistència massiva de públic.

El perquè d'aquesta massiva assistència de públic, fa que no sigui possible explicar-ho en aquesta secció, és a dir, no constava a l'ordre del dia del Ple la causa de l'assistència de tanta gent. Per tant aquest tema com heu pogut comprovar ja ha estat tractat d'una manera prou extensa a la part de la informació local.

Endemés de l'aprovació del pressupost municipal i l'aprovació de les mocions, no podem deixar de banda dos punts també tractats:

* Examen i aprovació del conveni i col.laboració amb la Comunitat Autònoma per a la financiació i execució d'inversions en camins rurals.

Es tracta d'un acord en què la C.A. es compromet, en part, a finançar econòmicament la rehabilitació de camins rurals, principalment asfaltant-los. La part que no financii la C.A. ho farà l'Ajuntament i els propietaris de les finques afectades, sempre que els interessis.

Els camins elegits per la Comissió de Govern realitzada el mes de Març, als quals s'aplicarà aquest conveni, foren: Camí del Dau Camí del Comellar del Lli.

Aquest punt es va deixar damunt la taula, és a dir, pendent d'aprovació. El C.D.S. i el P.S.M, a la Comissió de Govern, varen votar en contra perquè no estaven d'acord amb els camins elegits.

* Examen i aprovació de la modificació de les clàusules 2ª i 3ª del Pla de Millorament de Façanes per a 1993.

Per mor de l'aument de sol.licituds per part dels ajuntaments per acollir-se a aquest Pla, es van modificar les clàusules 2ª i 3ª del conveni dels ajuntaments amb la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Amb aquesta modificació l'aportació econòmica de les parts serà la següent: 20 % Conselleria, 20% ajuntament i 60% el particular. Això suposa que la subvenció que abans donava l'Administració Pública baixa d'un 60% a un 40%.

Aquesta modificació va ésser aprovada per unanimitat.

Com ja he esmentat al principi els dos aspectes més importants d'aquest ple varen ésser l'aprovació del pressupost per a 1993 i l'aprovació de tres mocions presentades pel P.S.M.

El pressupost municipal per a 1993 puja a 69.381.000 pts., i va ésser aprovat per unanimitat. Cal destacar dues coses d'aquest punt:

-La manca d'informació respecta d'aquest pressupost, ja que

tant sols se va aprovar i no se va tenir el detall d'explicar els seus caires més importants.

-Si el pressupost és de 1993, el més normal és que s'aprovi a principi d'any i no el tercer més de l'any.

Per acabar destacarem les tres mocions presentades pel P.S.M. que feien referència als temes següents:

* La primera moció se referia al rebuig per part del P.S.M. al «Pacto Autonómico» firmat pel PSOE i el PP a Madrid. L'esperit d'aquesta moció era, principalment, destacar la insuficiència del marc autonòmic de les Illes Balears després de la firma del «Pacto» valorar negativament el pacte firmat a Madrid pels dos partits estatals i, en darrer lloc, fer una crida a la societat civil de les Illes Balears perquè es mostrin públicament favorables a més altes quotes d'autogovern.

El resultat de la votació d'aquesta moció va ésser:

-6 vots a favor: 3 PSM, 1 UM, 1 CB, 1 CDS.

-2 vots en contra: 2 PP

-1 abstenció: 1 UM

Va ésser aprovada per majoria.

* La segona moció no tenia un caire tan polític com l'anterior; es tractava d'instar al Govern Balear a comprar la possessió de Gabellí Petit de Campanet, ja que amb la seva compra, no se posaria en perill la seva unitat i endemés no se podrien tancar les portes al públic.

Se va recordar que aquesta possessió era molt important pels seus valors mediambientals com són: alzinars materials de la cultura i economia tradicionals i principalment les fonts Ufanès.

El resultat de la votació va ésser:

-3 vots a favor: 3 PSM

-Cap vot en contra.

-6 abstencions: 4 PP-UM, 1 CDS, 1 CB.

Va ésser aprovada.

* La tercera moció tenia un sentit clarament ecologista. El P.S.M. opta per una recollida selectiva del fems, com ja es fa a diverses ciutats de l'estat espanyol (Madrid, Barcelona, Iruñea) i als països més avançats d'Europa. Amb aquesta recollida es permet l'aprofitament del 67% del total dels residus.

Amb l'aprovació d'aquesta moció l'Ajuntament de Llubí acordà manifestar, al Consell Insular de Mallorca, la seva oposició a la planta incineradora de residus sòlids de Son Reus.

El resultat de la votació va ésser:

-6 vots a favor: 3 PSM, 1 CDS, 1 CB, 1 UM

-2 vots en contra: 2 PP.

-1 abstenció: 1 UM

Jaume Alomar

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67

Tel. 52 21 04

**Carnisseria
Castell**

Plaça de l'Església

Tel. 52 20 59

Llubí

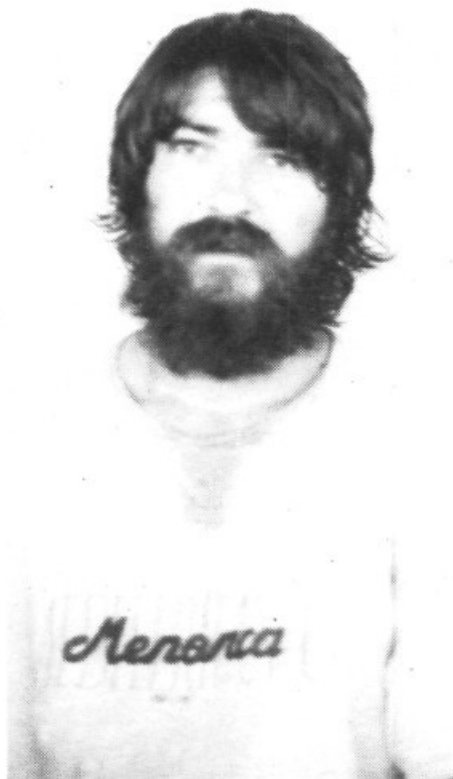
Miquel «Mosso», un «Ropero» més

Vers la Setmana Santa anàrem a Son Bordoï a una finca que el nostre protagonista té per aquells indrets, allà havíem quedat citats.

El trobàrem fent feina, malgrat tenir uns quants dies de «repòs» i de «descans». Va saludar-nos i va entrar dins la caseta d'on va treure unes quantes cadires i una botella de vi.

Sota aquella porxada i amb aquell sol tan agradable i formós començàrem aquesta peculiar i entretinguda conversa.

Mentre estàvem disfrutant i gaudint de la conversa varen aparèixer tres «lloros», els quals es juntaren a la conversa a on a més de riure i escoltar tengueren la delicadesa i amabilitat de convidar-nos a berenar, cosa que és d'agrair.

No hi ha punt de comparació entre Sant Felú i Sant Joan

Es beu més alcohol que suc natural o coca-coles

-Qui va tenir la idea d'obrir el pub?

-No sé que t'he de dir, tan pot ser n'Andreu, com en Colau, com jo. Això va ser una encalenticada d'un vespre a Can Vicari, Can Vicari antic, asseguts vora el foc i fent escacs i va ser això més que res. Vàrem començar a mirar locals. Vàrem mirar Ca na Pates però hi havia molta feina, també miràrem a on feren la tómbola, Can Coramet, i llavors trobàrem aquest local que de tot d'una no el mos volien llogar.

No va ser ningú que ho va dir, ni en Colau ni jo, varen ser encalenticades d'escacs, llavors acabats els escacs anàvem a fer una copa a un pub d'Inca, a Sineu ja

haviem inaugurat el Nuú i va ser això, una encalenticada així.

-Éreu conscients que això vos podia anar malament?

-Sí, clar que sí, i a més així com va partir, en els dos mesos ja vàrem tenir tancat. Però la gent que ha respost, ha respost de puta mare, això és veritat.

-Quin nom té?

-Realment damunt papers i damunt el llistat telefònic és Gin Bar, i Gin Bar va ser quan ens reunírem per anar a firmar els papers i vàrem començar a fer gin xoriguers i vàrem partir per amunt i quin nom li hem de posar? i tots tres vàrem

quedar Gin Bar i llavors a l'hora de posar-lo al carrer ja no ens va agradar tant perquè hi havia el Gin and Jazz a Ca'n Picafort i vàrem dir a ca una puta el Gin Bar. Això de tres roperos va ser un jove, de can Ferragut que té una al·lota que està a Barcelona, na Rosa, el seu germà en Quico, ens va fer una petita glosa dels sis caires i tres roqueros, va contar els sis caires i tres roperos cada un. Però damunt papers és Gin Bar CB, a l'igual que al llistat de telèfons.

-Com és la gent que ve a fer una copa?

-Hi ha de tot i molt, des del més innocent al més cabró.

-Com definiries els teus dos socis? (n'Andreu Gelat i en Toni Colau).

-No ho sé, n'Andreu a vegades ni

Arriba a mig milió les multes que hem de pagar

s'enteraria de sa pel·lícula i a vegades et sorprèn; i en Colau igual. Definició seva podries dir «guapos» i atractius.

-I tu?

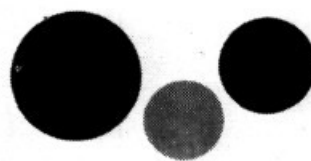
-Iguals que ells, un ropero més. Serien ells que m'haurien de definir.

-Realment té manies la guàrdia civil al pub? Quina opinió tens sobre els tancaments i quantes vegades heu tancat?

-Crec que sí. Hem tancat tres vegades ja i duim, que no hem pagat cap multa encara però supòs no estarem molt, i encara mos falta un altre mes que està en laire i arriben a mig milió de pessetes les multes que hem de pagar. Realment crec

més blanca
lavanderia

Avinguda San Vicenç
MURO
Tel. i Fax: 86 00 65

PERELLÓ
AUTOESCOLA

Bisbe Llopart, 111 - Ent'
Telèfon 50 28 64
07300 INCA (Mallorca)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

AUTOBUS
ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES
Crta. Palma-Alcúdia
Km. 25 INCA

que sí que en té de mania, més que mania no, és fer-li la punyeta tu el fet de venir la guàrdia civil en el bar i no convidar-los a beure; així com està avesat a anar als altres cafès i convidar-los a beure i això n'hi ha que diuen que et tires terra a damunt; si tu mai no has pogut veure aquesta gent no sé perquè els has de convidar a beure. I és clar, s'hora que et xerren en castellà i tu els xerres en català més es cremen i llavors la mateixa gent que ve al bar que normalment és molta joventut, entre 15 i 20 anys, tampoc els hi cau gaire bé i es posen amb ells i ja està.

-Realment Llubí, parlant del jovent, forma una pinya o hi ha petits grups?

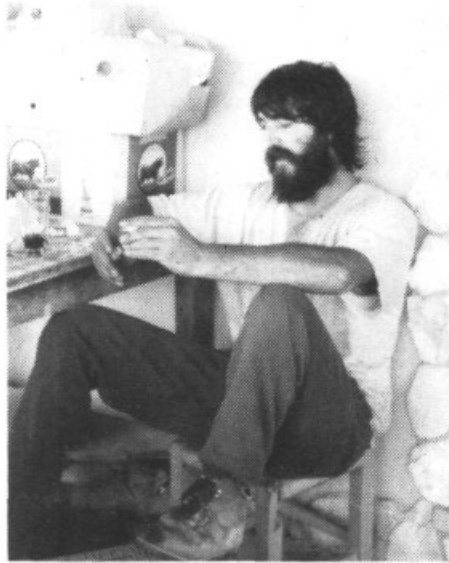
-Joventut si xerrem dels fins als 15 anys hi ha pinyes, llavors dels 15 als 18 ja no n'hi ha tantes, dels 18 als 20 n'hi torna haver, però així globalment Llubí no es fa per pinyes, es va per quintos, això és la meua quinta, et fas més amb gent i llavors tenint un bar o anant d'excursió no es veuen aquestes pinyes o jo no les veig, tothom es fa amb tothom.

-Consumeixen tant d'alcohol els joves?

-Se'n beu, més que suc natural i coca-coles.

-Es pot comparar les festes de Sant Feliu amb les de Sant Joan a Menorca?

-No hi ha punt de comparació, no n'hi ha. Allà on la veus petita, però molt petita, la pots comparar, és la festa de s'Ermita amb Sant Joan, però molt petita.

És molt fort haver posat en llibertat Ynestrillas

-Per què?

-Perquè és quan els llubiners es senten més llubiners, el dia de Sant Feliu normalment és perquè o s'ha comprat el jersèi nou i s'open o dinen amb la família però res més. No es pot comparar, és impossible; no hi ha cap festa a Mallorca que la puguis comparar a Sant Joan, en canvi Sant Feliu el pots comparar a qualsevol poble, amb Sineu, Muro, allà on vulguis. Pollença si vas a cercar-ho amb els moros, però no, és una altra història.

-Canviem de tema, quina opinió et mereix, en aquests moments, l'Ajunta-

ment?

-En aquests moments molt conflictiva; fins ara pareixia que les coses s'havien arreglat entre oposició i batle però ara per aquestes coses que han passat darrement és molt conflictiu.

-Duu a terme coses per a tothom? (nins, joves, adults, tercera edat)

-Si els hi fan entendre sí, si els fan entendre que això és positiu per un poble sí, ara que si no hagués una oposició així com és, que dóna un poc de branca i tal crec que no s'hagués fet moltes coses que s'han fet ara; i ja te dic els darrers anys hi va haver un acord entre oposició i govern, o govern i el batle o els altres partits que es varen com ajuntar, es va fer molt pel poble; ara pareix que s'ha espenyat aquesta unió.

-Has assistit alguna vegada als plens?

-Abans sí que no tenia el cafè però ara vas un poc de cul i tan sols hi vas quan hi pots anar.

-Per què serveix anar als plens i per què hi anaves o hi vas?

-Per informar-te del que passa dins el poble, si han de fer un carrer, una reforma, si tu t'agrada o no i si pots opinar molt millor. Val la pena anar als plens, si tens temps val la pena.

-Fa uns mesos va sortir per la premsa que es volia asfaltar la Canastreta, cosa que no vol dir que s'afalti, què trobes?

-Una parida, Sa Canastreta per jo seria una tonteria. No sé si la volen asfaltar o

Definició de n'Andreu i en Colau? Podries dir «guapos» i atractius

A la festa de l'Ermita és quan els llubiners es senten més llubiners

Val la pena anar als plens sobretot per informar-te del que passa dins el poble

TINTORERIA — RENTADURIA

TOT NET

Mercat des Tenis

Juan Crespí, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

no, jo la veritat crec que serien uns doblers tudats perquè els veïnats que hi ha no l'han de menester crec, a lo millor aniria equivocac i un veïnat me diria «jo aquí hi vull semblar tarongers i vull dur es tractor o remolc o hi voldria anar amb el cotxe», però trob que la Canastreta s'hauria de deixar talment, si vols arreglar els marges que cauen això me pareix molt bé, ara asfaltar-ho no dóna sentit, crec que no hi ha sentit asfaltar aquest camí, puc anar errat perquè potser un veïnat em diria «no això s'hauria d'asfaltar o es pot urbanitzar per avall i ja seria un carrer més» però trob que és una parida.

-Parlem ara de l'Estat espanyol, qui guanyarà les pròximes eleccions?

-Està malament (bufa)... els nacionalistes de Mallorca.

-Pot perjudicar el cas Filesa al PSOE?

-Cada dos per tres surten moltes coses que ha fet o diuen que ha fet el PSOE i els perjudica, és clar que sí. Hi ha irregularitats dins el govern espanyol que són manifestes i si compares la legislatura francesa a les darreres eleccions que hi va haver li fan mal al PSOE, no als socialistes però els qui hi ha ara actualment al PSOE li fa mal.

-Què et sents mallorquí o català?

-Català, en llengua catalana; me sent llubiner, mallorquí també perquè som de Mallorca però llubiner més que mallorquí.

-Català o espanyol? Per què?

-Català, sincerament per la llengua que xerr i no sé, Espanya la trob molt enfora.

-És just haver posat en llibertat Ynestrillas?

-És just i no ho sé, això seria cosa dels jutges i de la justícia. Si l'han posat en

llibertat ha d'haver qualque cosa, crec que no hi ha cap mangarrufa del govern però és un poc fort, si està demostrat que aquest home va matar és un poc fort i llavors hi ha tres homes que també han matat si vols anar a cercar per les mateixes causes i estan tancats.

-Canviaria la nostra manera de viure si fóssim independents? En què?

-Crec que sí; en tot, institucions, economia, cultura, mil coses.

-Arribaran els Països Catalans a ser independents?

-Jo crec que si arrib a tenir fills no crec que ho vegin, seran fills dels meus fills i encara no ho crec. És una cosa molt enfora, jo visc en veure-ho però és molt difícil.

Asfaltar Sa Canastreta seria una parida

-Defineix breument aquests personatges:

Franco: Un dictador.

Ll. Companys: tendria moltes coses agradables de xerrar d'ell, va fer molt, xerrar breument d'aquest home és molt difícil, t'hauries d'estendre i xerraríem tot el capvespre i quedariem curts.

Fraga: un altre dictador però més petit.

F. González: un obrer quan estava a l'oposició i un dictador quan ara està al govern, un dictador democràtic.

Angel Colom: un nacionalista

Cañellas: un fantasma

J. Albertí: un giracamises.

Nadal Batle: fluixet

Mateu Morro: un altre nacionalista

Aznar: ho fa bé aquest tipu i això que

és de dretes però ho fa bé.

-De quin equip ets seguidor?

-De tots els que siguin, manco del Madrid ja em va bé.

-Ni Madrid ni Barça?

-Si juga Barça-Madrid som del Barça.

-Ets de l'opinió que la mili és una KK?

-Sí perquè és una altra dictadura dins una democràcia, el que vulgui fer el servici que el faci i el que no que no el faci.

-Insubmissió o objecció de consciència?

-Insubmissió.

-Si fossis el president de l'ONU, què faries per aturar la guerra que pateixen vers l'antiga Iugoslàvia?

-Si Iugoslàvia tengués riquesa al seu sòl crec que això ja s'hauria acabat, pos el cas de Kuwait.

-Què recordes del temps d'en Franco?

-Jo només he viscut setze anys en temps d'en Franco i record el «Cara al sol» i «Aprieta las filas», gairebé no em record de molt més, tot el que he sentit o és televisió o premsa o xerrades amb vells.

-Hi havia tanta violència?

-Joestic en el poble i violència n'hi havia perquè era al-lot i entre La Carretera i La Creu, mamballetes n'hi havia, però violència, violència supòs que n'hi havia igual, hi hauria lladres, assassins, així crec que violència n'hi va haver?

-Realment es pot aturar aquesta violència?

-No ho sé, és mala d'aturar; la gent amb la democràcia ha entès llibertat, confon molt fàcilment la llibertat amb la democràcia, crec que hi ha més llibertinatge que violència.

-T'agrada viatjar?

-M'agrada però els recursos econò-

Foto Pianas

Plaça de la Carretera, 7
Tel.: 52 21 76 — Llubí

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Bartolomé Palmer Bonnin

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73

Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

mics són justs, ja t'has fermat com aquell que diu, tan sols li dones amb un any un mes al viatjar. Ara si deus viatjar i conèixer sense sortir de Mallorca pots viatjar igual; molta gent se'n va a ca una puta i no coneix Mallorca.

-D'on guardes més bons records? Per què?

-De Ciutadella, per les festes.

-I Pamplona?

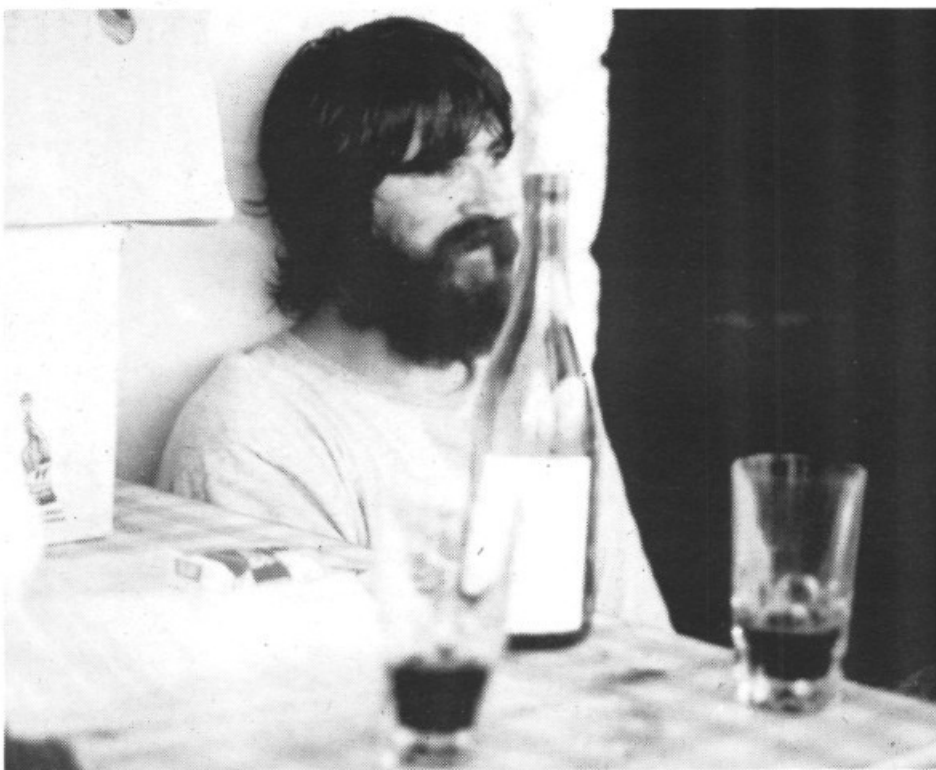
-Ha estat dos pics, hi vaig estar sol i m'ho vaig passar bé però és diferent si no tens els amics, viatjar totsol t'ensenya a viatjar i aprendre però no és lo seu. A vegades quan quedes sol que te'n vas a jeure pareix que et falta qualcú, a més en venir no ho pots contar amb l'alegria de si sou dos o tres que s'han anat, no és el mateix.

-Un d'aquests viatges que no va ser com una aventura?

-Sí, va ser llarg, vaig anar a les festes de Ciutadella, llavors vaig pegar a unes altres festes sis vegades més grosses que les de Ciutadella, són més dies de festa, són set dies i va ser una petita passejada

Espanya, la trob molt enfora

per l'Espanya, vaig anar al País Basc amb «Stop», em vaig aturar a Saragossa que hi feia la mili un company, vaig topar amb un camioner que es va enrollar molt bé, duia bicicletes a Bilbao, vaig anar amb ell a Donosti, llavors va tenir una caseta com un barutxo que per les festes de S. Fermí es monten quasi tots els nacionalistes (PNV i els altres) i vaig poder fer feina amb ell, vaig tenir allotjament, menjar, de puta mare. A les festes de S. Fermí m'ho vaig passar bé perquè no vaig gastar ni un puta duro i vaig estar dins la festa. Conèixes gent però a l'hora de dinar, anar a fer una volta per veure com és Iruña et trobes sol. Llavors vaig tornar a Barcelona i vaig veure en Dylan quan estava ficat dins la religió d'ateu i va ser una merda, vaig veure en Santana, va ser bo, ho va deixar en ridícul a en Dylan musicalment xerrant. Basta dir-te que el temps d'en Dylan em vaig dormir no perquè estigués cansat sinó perquè feia dormiguera, de totes les cançons que havies sentit no en va cantar cap.

Els Rolling Stones són el millor grup

-Quin grup de música t'agrada més?

-Els Rolling Stones.

-I manco?

-Tot el que faci rap.

-I de rock català, quin triaries?

-Molt per damunt jo sempre triaria els de la meva joventut, seria Pau Riba, Oriol Tramvia, que tota aquesta gent ha desaparegut i realment va ser quan va començar el rock en català, en Sisa. Avui en dia hi ha mil i un grups que cada un té una cançó bona però no en tens cap que flipis.

-Quina opinió et mereix aquesta nova revista? Hi afegiries res? I llevar?

-És feixuc fer una revista però és bo tenir una revista al poble, és una llàstima que surti cada dos mesos, si pogués sortir mensualment o quinzenalment molt millor perquè les notícies surten fresques i no surten de fa dos mesos. Ara me pareix molt bé, molt positiu és clar.

A la revista no afegiria res; llevaria un parell de propagandes, trob que arriba a embafar. Jo crec que les subvencions són poques i n'hauria d'haver més per llevar la propaganda, n'hi ha d'haver de propaganda perquè si no no pot sortir, però embafa.

Jo faria una espècie igual com el que fa els de la Rua, només deixaria una

Del temps d'en Franco record «Cara al sol» i «Aprieta las filas»

plana i posar els qui han ajudat a fer la revista, està clar que el que paga més vol tenir la cara més guapa però trob que el que fan els de la Rua que deixa una o dues fulles pels qui l'han ajudat i al manco així tens més espai per fer altres coses que no fas i és clar si heu de posar més coses són més pàgines, més cost, en canvi si deixau una o dues fulles per poder posar només la propaganda, jo no em sabia greu i a altres tampoc que tan sols em deixassis el trosset que digués que ha pogut fer aquesta revista però hi ha que volen tenir la cara guapa i això és lògic.

Amb aquestes preguntes donarem per acabada la nostra conversa amb en Miquel; seguirem xerrant una bona estona, encetàrem una altra botella de vi, després de tenir un petit accident i haver-ne trencada una i acabarem de berenar. Molts anys i fins una altra!

Xesc Perelló
Fotografia: Pere Planes

La Banda de Música 1938-1942

Tot va començar quan en Jaume Llabrés de «Son Bernat» proposà a un ple formar una banda local de música. Aquest ple es va celebrar el dia 15 de gener de 1938. Els altres regidors estaren d'acord i varen encomanar aquesta feina als regidors Jaume Llabrés i Joan Figuerola. Aquests dos senyors cercarien un director i joves voluntaris per tocar a la banda.

L'Ajuntament de Llubí va tenir notícies al cap de dos mesos en el ple celebrat el dia 15 de març de 1938, a on la comissió gestora encarregada de la formació de la banda musical informà que dia 1 del mes d'abril començarien a treballar.

Es va fer un pressupost per tal de pagar les despeses de la banda de música; el pressupost pujà a mil cinc-cents pessetes.

El director que havia contractat en Jaume de «Son Bernat» era de Ciutat, era un home major i nomia Andreu Pol Mir. Solia venir amb el tren i després l'anava a cercar el camió de Joan Nadal de «Can Fiol».

Hem trobat en el llibre d'actes que una vegada en Joan Nadal el va anar a cercar a Ciutat ja que la banda havia de tocar per la lliberació de Barcelona. Per aquest motiu l'Ajuntament hagué de pagar a Joan Nadal 40 pessetes pel viatge. Aquest compte s'aprovà en el ple celebrat el dia 17 de març de 1939.

El director cobrava 6 pessetes per jornal més despeses d'hospedatge i manutenció, 3,50 pessetes per dia, més els viatges i imprevists.

Quan el director no podia assistir a l'assaig els feia assatjar en Jaume de «Son Bernat» que com hem dit abans era regidor de l'Ajuntament i un gran afeccionat a la música.

Els integrants de la banda de música eren joves de Llubí que tenien entre vuit i onze anys, tots eren «balillas» i com a tals anaven vestits en la camisa blava i l'escut de la falange. La banda estava integrada pels següents membres:

Guillem Ferragut (bombardí segon), Llorenç de ca na massa (trombó), Tomeu Guardiola (trombó), Jordi Mirató (trombó), Cabanelles (baix segon), Joan de ca na Miratona (baix), Sebastià de Can Fic (requint), Miquel de can Sastre (clarinet), Guillem de ca na Caleta (clarinet), Rafel Pipes (clarinet), Tomeu Guardiola (trombó de vares), Biel de ca sa Rectora (bombardí primer), Miquel Pipes (Platets), Joan Munar (bombo), Guillem Coves (flauta), Joan Guardiola (trompeta), Rafel Floquet (cornetí), Gorilla (cornetí) i Toni Escolà (redoble).

Els joves que tocaven a la banda no cobraven més que dues

vegades en què l'Ajuntament les va donar un duro, aquestes dues ocasions varen ser dates senyalades com va ser la festa de l'ermita l'any 1938 i el mateix any per les festes de Sant Feliu.

Els al.lots que tocaven a la banda de música no sabien tocar cap instrument, va ser el director que els va ensenyar a quasi tots. Cal dir que algun en va aprendre de qualche home que havia tocat abans en la banda de música.

En un principi assajaven dues vegades cada setmana i al cap d'un temps quan ja en «sabien» assajaven una vegada cada setmana. El local era a Can Sebastià «es fuster».

Quan el vespre els joves anaven a assajar les jovenetes de Llubí pujaven al local i escoltaven tocar la banda i fins i tot qualcuna s'animava a ballar dins el local.

Varen tocar a Llubí a les festes més senyalades, a Sineu i a Ciutat. Quan varen anar a Ciutat se'n varen anar amb el tren i els varen col.locar dins el vagó dels porcs.

Les cançons que tocava la banda eren boleros, jotes, el cara al sol, la marxa reial i una cançó que ja existia temps enrera però que Andreu Pol li va posar la música que era Sa Patrona Sinavera que diu així:

Sa Patrona Sinavera
ha armat un casino nou
ven les copes a un sou
i a deu reals sa botella
un duro per jeura amb ella
sense fer gens de renou.

També tocaven quan hi havia un funeral i acompanyaven el mort fins a la plaça del molí de Son Rafal i després tan sols anaven al cementiri els homes i les dones s'anaven cap a ca seva.

Les anècdotes més gracioses que els va passar en aquells temps són moltes però les de més ressonància entre d'altres varen ser que a la fotografia de la Banda Guillem Ferragut de tant petit que era el varen haver de posar damunt un caixó de gaseosa (el primer de dalt començant per l'esquerra).

A Sineu no estaven molt contents de la banda ja que els sinervers es sentien molt ofesos quan sentien tocar Sa patrona Sinavera.

TALLER MECÀNIC JOAN ALOMAR

*Reparacions en general. Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.*

*C/ Maria Perelló, s/n
Tel. 52 22 88 LLUBÍ*

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54

Tel: 52 20 23

Llubí

Malgrat que ja ha passat molt de temps encara podem reconèixer els músics de l'antiga banda de música

Quan assajaven el director cridava a un jove i li anava dictant notes musicals i quan s'equivocava el punyia amb un desgranponador.

A principis dels anys 40 la banda va desaparèixer ja que hem trobat documents que ens informen que en el ple del 15 de març de 1940 es va contractar la banda de música de Muro per anar a tocar a la festa de l'ermita.

Després quan el batle era en Ferrer Coll va tornar a sorgir la banda però tan sols va tocar dues vegades i les dues a Llubí, la darrera vegada que varen tocar va ser per les festes de Sant Feliu.

Per concloure i per tot el que hem pogut esbrinar i aprendre ens agradaria de tot cor haver pogut escoltar aquesta banda de música, ballant Sa Patrona Sinavera damunt la Plaça de l'Església.

Des d'aquí volem donar les gràcies a madò Margalida Molinera, l'amo en Toni Escolà, l'amo en Guillem Ferragut i l'amo en Guillem Coves ja que sense ells no hagués estat possible

realitzar aquest retorn al passat.

Gabriel Perelló Felani

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Dissabte, dia 29 de maig

CONCURS DE TERESETES DE CARTOLINA

Reproducció amb cartolina de qualsevol personatge d'una història que abans escoltareu

* A les 10'00 hores:

Poden participar nins i nines de 7 a 14 anys.

A les 15'00 hores:

Poden participar a partir de 15 anys.

NOTA: Els participants han de portar tisores

LA TERESETA GUANYADORA
QUEDARÀ EXPOSADA A LA
BIBLIOTECA MUNICIPAL

Perruqueria

Tomeu «Titina»

Home

Plaça des Mercat, 11

Tel. 52 00 47

SINEU

Tancat els dilluns i divendres

Voilà...

N'Isabel Costa més coneguda com a Menorca, és una al.lota de divuit anys. Col.labora en diverses activitats culturals de Llubí. No canviaria mai Llubí per res. Entre bromes i rialles ens ha parlat un poc d'ella.

-Què pots dir-nos del jovent d'ara?

-És una gent molt oberta, està molt bé. A tothom li agrada fer trui.

-Quina activitat proposaries a l'Ajuntament per als joves?

-Per ara cap, perquè a totes les que han fetes no hi ha hagut participació. Si la gent participàs podríem fer moltes coses.

-Què trobes dels al.lots de Llubí? Creus que haurem d'anar a festejar fora poble?

-No, jo crec que no és necessari, però tots són gusts.

-Ets veus passant per l'altar?

-No, per ara no. No he pensat mai en això, esperaré que arribi el moment per preocupar-me'n.

-Què fas en el teu temps lliure, el cap de setmana?

-Sortir, sortir, sortir...Els caps de setmana vaig al pub i entre setmana no tenc temps lliure.

-Quines són les teves afeccions?

-Col.labor amb l'Espai, en la Rua i faig el que em ve de gust si puc

-Què faries i no pots fer?

-Moltes coses, per exemple estar tot un dia sense fer res i saber escriure poemes.

-Creus que és necessària la Campanya de Normalització lingüística?

-Sí, trob que està bé. Hi ha molta gent que vol col.laborar, però segons a on i si li convé. Tothom té molta llengua però a l'hora de donar la cara hi ha molt poca gent que és preocupi.

-Enguany ets quinta, organitzareu moltes festes?

-Si podem sí, encara que sempre ens barallem.

-A la revetlla de l'ermita, fereu molta caixa?

-Si. la gent col.labora molt amb les festes dels Quintos.

-Què trobes de la sembrada d'arbres a l'ermita?

-Trob que està molt bé, era necessari que hi hagués més arbres a l'ermita, sense arbres no seria res.

-Què estudies? Per què ho triares? T'agrada la gent que hi ha?

-Estudii FP, ho vaig triar perquè m'agradava la part adminis-

trativa, però em pensava que era una altra cosa. La gent està molt bé perquè tots són iguals.

-Trobés just que se'n duguin l'aigua cap a Palma?

-No, si la s'han acabada que s'arreglin. No l'haguessin tuda, si en necessiten un poc, per ajudar sí, però tota no.

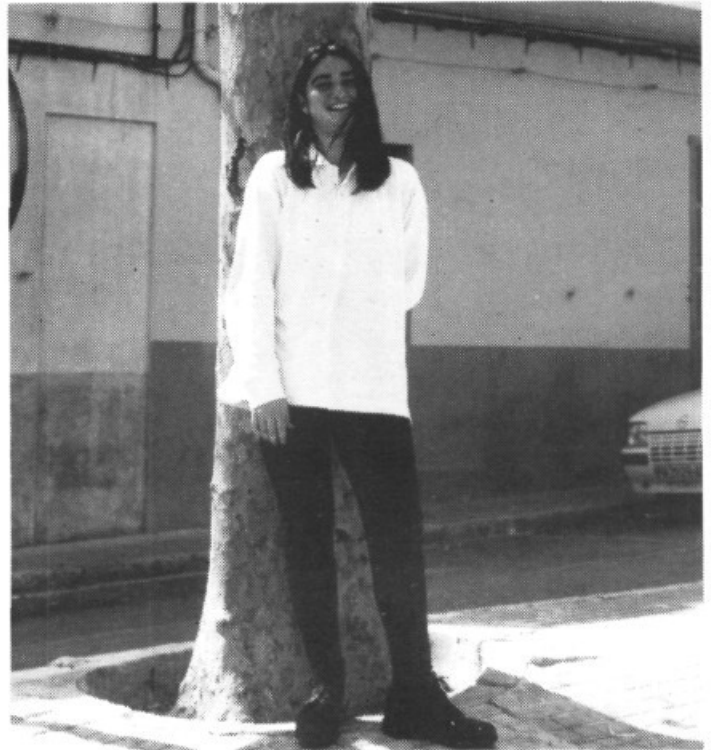
-Saps que l'aigua de cada vegada escasseja més. Fas qualque cosa per no tudar-la?

-Si t'he d'esser sincera no, però tampoc no la tud. Si un dia em veig estreta aniré alerta.

-Què ens diries de la polèmica que hi haguè el ple del 30 de març?

-Pels comentaris tothom deia allò que li anava millor, trob que la gent no ho va entendre bé. Tothom es va pensar que volien tancar la fàbrica i no era aquesta la intenció. Tot va esser un mal entès.

-El mateix vespre aparegueren diverses pintades. Creus

—Durant l'entrevista na Menorca no s'aturava de riure—

que és una bona manera d'expressar l'opinió de cadascú?

-Trob que no, així no arreglaran res, han de donar la cara no pintar les parets. Ho trob una brutor.

-Creus que la festa del llibre incitarà als llubiners a què en comprin més?

-Si, crec que la gent aprofitarà l'ocasió per comprar-ne. Jo som la primera que aquest dia procuraré comprar-ne algún

-Quin disc salvaries si s'acabàs el món?

-Ho tindria molt difícil elegir-ne algún

-Què afegiries i què llevaries a Llubí?

-Que la gent estigués més motivada en la participació en les activitats que s'organitzen.

**Mª Antònia Molinas i Ramis
Esperança Llompart i Vanrell**

**LEAN
MARKET** s. c.

Productes
químics
Accessoris
sanitaris
Cristalització
Enrajolats

DISTRIBUCIONS I MANTENIMENTS

Cl Sant Francesc, 8-3° C
07300 INCA

... Dues quintes

N'Antònia Picornell és una al.lota de Llubí, estudia FP a Inca i passa les seves hores lliures al Pub. Tinguérem una xerradeta amb ella i ara la vos volem donar a conèixer.

-Què pot dir-nos del jovent d'ara?

-Està molt bé. Tothom està loco, però està molt bé. De cada vegada el jovent fa més disbarats.

-Quina activitat proposaries a l'Ajuntament per als joves?

-M'agradaria que promocionassin els gabinets de gestió. Es taria bé que la gent interessada ens reuníssim i féssim qualque cosa perquè es realitzassin a Llubí. I també que hi hagués molts temes.

-Què trobes dels al.lots de Llubí? Creus que haurem d'anar a festejar fora poble?

-Jo festeig fora poble però aquí hi ha bon material. No és necessari anar-se'n a altres pobles.

-Et veus passant per l'altar?

-No, per ara no. Crec que hi passaré, però encara ni m'he fet a la idea.

-Què fas en el teu temps lliure, el cap de setmana?

-Entre setmana jug a parxís a l'industrial. Els caps de setmana jec iestic al Pub. A l'estiu vaig a la platja.

-Quines són les teves afeccions?

-M'agrada molt llegir, però no tenc cap preferència a l'hora d'escollir un autor.

-Què faries i no pot fer?

-Viatjaria sempre, si pougés, per tot el món. Però hi ha crisi, no tenc ni un duro. Només tenc qualque pesseta.

-Creus que és necessària la Campanya de Normalització Lingüística?

-Sí, crec que és necessària. La gent no se n'adona que la llengua que parlam està en perill. Hi ha molt poca gent que faci feina, i a més, tenen molts entrebancs. A Llubí hi ha molta poca gent que estigui conscienciat.

-Enguany ets quinta, organitzareu moltes festes?

-Jo en voldria fer moltes però hi ha gent que no va de res. Això ho hauríem de posar en majúscules. Havíem pensat fer-ne moltes, però ens passa el temps i no fem res.

-A la revetlla de l'ermita, fareu molta caixa?

-Jo crec que sí. La gent beu i li agrada ajudar-nos, perquè tots ho han estat qualque vegada. A més no drem grup i no tendrem tantes despeses.

-Què trobes de la sembrada d'arbres a l'ermita?

-No n'estic assabentada però trob que està bé.

-Què estudies? Perquè ho triares? T'agrada la gent que hi ha?

-Ho vaig triar i no sé perquè, no m'agrada gens. Vaig anar a Ca'n Tàpera i vaig començar a fer FP. Ara faig quint, però la veïtat és que no m'agrada gens. La gent que hi ha m'encanta, no la canviaria per res.

-Trobos just que se'n duguin l'aigua cap a Palma?

-No, poques coses que tenim i encara les se'n volen dur.

-Saps que l'aigua de cada vegada escasseja més. Fas qualque cosa per no tudar-la?

-No, bé sí. Abans que escurava sempre tenia l'aixeta tot el

L'hi agrada molt llegir

temps amollada, ara sempre solc omplir la pica. La banyera sempre la pos ben plena.

-Què ens diries de la polèmica que hi hagué al ple del 30 de març.

-No n'estic informada.

-El mateix vespre aparegueren diverses pintades. Creus que és bona manera d'expressar l'opinió de cadascú?

-No, trob que hi ha altres maneres de fer-ho. Que s'ho diguin a la cara.

-Creus que la festa del llibre incitarà als llubiners a què en comprin més?

-No sabia que fessin festa del llibre a Llubí, però crec que és positiu.

-Quin disc salvaries si s'acabàs el món?

-Tota la música en català m'agrada; Els Pets, Sau...

-Què afegiries i què llevaries a Llubí?

-No li afegiria ni li llevaria res.

**Mª Antònia Molinas i Ramis
Esperança Llompart i Vanrell**

**ENTRADA
GRATUITA**

TEATRE A LLUBÍ

* dissabte 15 de maig a les 21'30 hores al Casal de Cultura

DON VENTURA VERANEA de Lluís Segura

a càrrec del **GRUP DE TEATRE DE CAMPOS.**
Representació inclosa dins el Circuit de Teatre 1993

Conselleria d'Educació i Cultura	Ajuntament de Llubí Àrea de Cultura	
---	--	---

Madò Magdalena «de s'Ermitori» i les gloses d'un temps ja llunyà

No sempre els homes han de tenir protagonisme i és per això que en aquest número hem cercat una dona perquè ens digués unes quantes gloses, que sabem que n'hi ha moltes dins Llubi que en saben. En els propers números de la revista seguirem cercant gent perquè ens sigui el seu repertori; com ja heu vist a l'encapçalament avui ha tocat al torn a madò Magdalena, la qual trobarem ben enfeïnada fent les tradicionals panades de Pasqua, i mentre posava llenya al forn i mentres feia les panades ens anava dient i glosant anècdotes del seu temps. Aquí en teniu una petita mostra.

-Va començar glosant una part d'una glosa que feren a un torero que es va morir, el va matar un toro i ens diu aquesta glosa:

Passà dia vint-i-nou
una terrible panada
amb motiu de sa cornada
d'en Maura es valent bou.

Dia trenta va arribar
sa dona a s'enfermeria
trobar-lo a s'agonia
amb ell no pogué parlar.

Es tren anava endolat
i va partir amb molta calma
i ho va ser ben arribat
a s'estació de Palma.

Com es tren d'Inca partí
arrancà fent poca via
i es públic se despedia
d'es torero alacantí.

Adiós Carretelà
sa quadrilla i més persones
la mar vos don bones ones
per poder bé arribar.

Quan tocaven ses campanes

es clero anava cantant
tot es poble d'Alacant
plorava llàgrimes sanes.

-Sobre el crim o assassinat de Can Bordoí.
El dia de los Sants Reis
d'en Tomeu feren tomia
ploraven joves i vells
i tothom que el coneixia.

Na Catalina durà
quan se trobarà amb sos lladres
amb tretze ganivetades
les me pegàreu debades
i no em vàreu poder matar.

-Després de pensar una estona en va dir un parell de tira:
Quec-quec l'amo en Damià
l'amo en Damià quec-quec
si amb sa vostra filla jec
poc vos hi deu importar.

NOU POU

pollastres
desfet de pollastre
gallines
conills
ous

DISTRIBUÏDORS:
Germans Perelló S.A.

**Carrer Cardenal Cisneros, 65
INCA**

Telèfon: 88 10 32

FUSTERIA

BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera 73

Tel. 52 24 33

LLUBÍ

Mai havia tengut més gala
que es dia que em vaig casar
d'aviat que em vaig colgar
ses estampes varen caure.

Quan vaig veure tan de por
pensava que el rei venia
i va ser una novia
que se'n duen de Maria
l'amo en Pere Joan «Coc».

Mai havia tengut més gala
que es dia que em vaig casar
vaig amollar en es bestiar
per la muntanya i es pla
que para i té por de tala.

-Mentres anava fent les panades ens anà recordant que en el
seu temps no hi havia res més que cantar quan se'n anaven a
fer feina al camp, se n'anaven caminant cap a fora-vila i vengia
cançons i gloses, de televisió i ràdio res de res, ens diu «no era
com ara».

-Del camp recorda aquestes:

I es blat de sa guiterrera
ja deu esser segador
hi anirà a segar-lo
mestre Rafel «Pericó»
estarà temps damunt s'era.

Sa guiterrera m'agrada
per jugar amb en «Pericó»
com ell té retrucador
ella té flor reservada.

-De batre ens glosa aquestes tres:
Si no fos pes carretó
que va darrera darrera
no hi hauria cap somera
ni de jove ni de vella
que batés un cavalló.

Per batre en el món no hi ha
fortes egos ben ferrades
que peguen unes potades
que s'era fan tremolar.

Com es vent davall va entrar
jo tenia mig batut
Oh Mare de Déu de Lluç!
donau-me força i salut
a jo i en es bestiar.

-Per acabar aquest repertori ens en va dir una que va fer
l'any passat als amics de Ca na Munara quan va ser cridada per
rebre el premi per haver estat la desfressada de més d'edat:
Ses gràcies vull donar
en es grup de Ca na Munara
en què no ho sigui ara
ells ho varen intentar
que molts d'anys pugui durar
i que no s'acabi per ara.

I amb aquesta glosa feta per ella acabarem la nostra conver-
sa amb Madò Magdalena «de s'Ermitori». Molts d'anys i que
en pogueu contar moltes més!

Xesc Perelló
Fotografia: Pere Planes

Pub

6 caires i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 Tel: 52 25 40 Llubí

FORN

Especialitat en: *tartes de boda,*
comunions, batiaments... ensaimades i
gran assortiment en pastisseria

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubí

Història eclesiàstica de «Castro-Lupino»

Miquel Munar de Son Frontera

Benvolguts lectors:

En publicar aquest capítol, la meua única intenció és donar-vos a conèixer els noms dels homes de l'església de Muro que tingueren relació amb el govern de l'oratori i més envant vicaria *in capite* de Llubí.

L'esmentada parròquia no es regí com a rectoria fins a l'any 1913, essent el primer rector mossèn Gabriel Tomàs.

La relació d'aquest llistat la devem a l'insigne personatge de Muro que sempre va tenir especial predilecció pel nostre poble, així com a les dades del seu arxiu personal, els quals foren cedits de molt bona gana per part de la seva família, als quals vull donar el meu més sincer agraïment.

El personatge en qüestió és l'insigne prevere Francesc Mulet i Palau, descendent de Son Bernat de Llubí al qual li desig l'etern descans i la meua més sincera gratitud.¹

L'església de Muro esdevé parròquia l'any 1248, i el poble esdevé vila l'any 1300 segons privilegi del rei en Jaume II de Mallorca.

NOTES AL FINAL DEL CAPÍTOL: (1) Mossèn Mulet havia ajudat a publicar aquests llistats parcialment en diversos articles.

En engrossir les llistes i fer anotacions inèdites, fou quan va classificar l'arxiu parroquial de Muro. En aquestes llistes em vaig basar per completar el llistat, ja que abans de passar-les a net, morí.

He considerat oportú cloure aquest capítol amb les dates dels primers anys de la nostra independència municipal, per a continuar fins a l'any 1913 en pròxims números de la revista.

La segona data amb creu significa l'any de la mort del personatge.

- 1.- C. Davi ¿Daviu? ². Càrrec: Rector (sense data)
- 2.- Guillem Samora (Mora). Càrrec: Rector. Any 1339
- 3.- Perpinyà Sa Roca (Roca). Càrrec: Rector. Any 1339
- 4.- Andreu Borró (Borràs). Càrrec: Rector. Any 1372
- 5.- Miquel Pinolls. Càrrec: Rector. Any 1391
- 6.- Pere Cuca. Càrrec: Rector. Any: 1395+1402³

Vicaris enviats per Miramar

- 7.- La potestat de l'església passa al prior de Miramar. Any 1402.
- 8.- Jaume Oleza. Càrrec: Vicari. Any 1422
- 9.- Pere Vanrell. Càrrec: Vicari. Any 1423
- 10.- Joan Fiol. Càrrec: Vicari. Any 1434
- 11.- L'Ordre dels Dominicans es possessionen de Miramar Any: 1443.
- 12.- Jaume Sabet. Càrrec: Vicari. Any 1456
- 13.- Jaume Fabrer. Càrrec: Rector. (1r després dels vicaris de Miramar, que es feren càrrec de la parròquia durant 70 anys). Any 1472
- 14.- Pasqual Morera. Càrrec Rector. Any 1480
- 15.- Miquel Olms. Càrrec Rector. Any 1483
- 16.- Felip Grau. Càrrec Rector. Any 1538
- 17.- Antoni Villalta. Càrrec: Vicari. Any 1556.
- 18.- Rafel Pou. Càrrec: Vicari. Any 1564
- 19.- Joan D'Aro. Càrrec: Vicari coadjutor. Any 1566
- 20.- Joan Ballester. Càrrec: Rector. Any 1571+1577
- 21.- Joan Amengual. Càrrec: Rector. Any 1578+1602
- 22.- Ramon Vilalonga. Càrrec: Rector. Any 1602+1634
- 23.- Mateu Ginart. Càrrec: Rector. Any 1634
- 24.- Joan Ballester. Càrrec: Rector. Any 1643.
- 25.- Joan Simó. Càrrec: Rector. Any 1645+1688
- 26.- Macià Ferrer. Càrrec: ¿? Any 1689
- 27.- Sebastià Roig. Càrrec: Rector. Any: 1694+1721
- 28.- Miquel Rul-lan. Càrrec: Ecònom. Any 1721
- 29.- Josep Jou (Joan). Càrrec: Rector. Any 1722
- 30.- Felip Garau. Càrrec: Rector. Any 1729
- 31.- Jaume Garau. Càrrec: Rector. Any 1744+1762
- 32.- Antoni Carrió. Càrrec: Ecònom. Any 1762
- 33.- J.A. Garcias. Càrrec: Rector. Any 1763+1775
- 34.- Guillem Perelló. Càrrec: Ecònom. Any 1775
- 35.- Jaume Terrassa. Càrrec: Rector. Any: 1777?+1792
- 36.- Sebastià Lloret. Càrrec: Ecònom. Any 1792
- 37.- Ignasi Ballester. Càrrec: Rector. Any 1794+1806
- 38.- Joan Nascio. Càrrec: Rector. Any 1806+1825
- 39.- Rafel Janer. Càrrec: Ecònom. Any 1825
- 40.- Bartomeu Sansó. Càrrec: Rector. Any 1827+1827
- 41.- Rafel Janer (2ª vegada). Càrrec: Ecònom. Any 1828+1834
- 42.- Sebastià Tous. Càrrec: Ecònom. Any 1834+1838

1 El mossèn Mulet havia ajudat a publicar aquests llistats parcialment en diversos articles. Quan engrandi les llistes, amb anotacions inèdites, fou quan classificà l'arxiu parroquial de Muro. En aquestes em vaig basar per a completar el llistat, ja que abans de passar-les en net li sobrevingué la mort.

2 La redacció de la revista a l'hora de traduir aquest article agafà els noms d'aquests homes d'església de la llista publicada a la «Historia de Muro Vol. IX» en la qual surten els noms originaris en Català.

3. A la mort de Pere Cuca passa la Parròquia de Muro per testament del mateix a l'Ordre dels frares de Jeronis de Miramar la qual enviarà els vicaris encarregats. El Papa Benedict XIII reglamenta aquest estat de coses amb bula.

Fusteria

Rafel Munar

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa

Tel: 52 21 35

Llubí

FERRERIA

GERMANS PERELLÓ

Sa Carretera 40
Tel. 52 23 72

L'esport del tir de fona

Va ser l'historiador i pedagog Pierre de Coubertin l'any 1894, per tant dos anys abans de la primera Olimpíada de l'Era Moderna, que pronuncià unes interessants paraules al congrés de París: «Senyors, entre les virtuts més fàcils de practicar s'ha de trobar l'agraïment, és també el sentiment més fàcil d'expressar»...

Serveixen aquestes primeres línies per agrair al fundador del Tir de fona tot el treball que ha fet i va fent en pro del nostre esport autòcton; gràcies BIEL FRONTERA.

En Biel va començar a Llubí una tasca, cap als anys 70, desconeguda per alguns, oblidada ja per altres, i indiferent per una gran majoria: el tir de pasetja. El treball que va proposar en Biel va ser la recollida del mando dels nostres avantpassats i entregar-lo a la gent del nostre poble. El seu objectiu: fer del tir de fona un esport olímpic, sens dubte una utopia pels anys 70.

L'any 1992 i amb motiu de l'Olimpíada a Barcelona, en Biel i el seu esport són cridats a la gran cita Olímpica: «el nostre esport per excel·lència va tenir un lloc destacat, deixant bocabadat al nombrós públic present i a tots els mitjans de comunicació, especialment cadenes de T.V., que enregistraren reportatges molts amplis sobre un tir de fona desconegut fins a les hores».

Així s'expressava la revista Fórmula Deportiva en el seu número 14 de 10 de juliol de 1992. El nostre esport fou present a: «Esports Autòctons» de la Olimpíada Barcelona 92. L'objectiu d'en Biel quasi bé es feu realitat.

L'esport de tir de fona recull la tradició històrica dels foners Balears, com a forma de llançament. Hi ha dues modalitats determinades per la habilitat i per la força:

-Punteria al fitó: cada concursant podrà fer dues rondes de dos trets, els foners que aconseguixin qualche impacte disposaran d'un llançament més de millora.

-Llarga distància: Es tracta d'engegar la pedra a la major distància possible.

Actualment l'esport del tir de fona compta amb federació pròpia, organisme encarregat de les competicions absolutes. El seu president D. Mateu Cañellas Roca està treballant molt i bé a favor del tir de fona.

Com esport escolar està vinculat a la Conselleria d'Educació i Esports, que juntament amb la Federació es responsabilitza de les Competicions Escolars. Un total de 16 de col·legis de Mallorca participen en el present campionat. Entre aquest està naturalment el de Llubí.

Tots els dissabtes, a Llubí, a les deu del matí en la galeria del tir de fona del nostre poliesportiu, podem veure entrenar als escolars al compàs de la genuïna batuta de Biel Frontera.

...«reconixerà com a valor cultural propi els esports i jocs autòctons que el vinculen a la seva comunitat», diu la LOGSE.

Els nostres foners són: Tomeu Ripoll, Joan Torrens, Pere Campaner, Martí Amengual, Rafel Serra, Andreu Huguet, Guilem Martín.

Tots els escolars estàn assolint un bon nivell, així ho demostren les actes que guarda en Biel de tots els entrenaments dels dissabtes.

Malgrat l'esforç de l'APA, de l'enorme constància, paciència i dedicació altruïsta d'en Biel Frontera; el tir de fona a Llubí no gaudeix de l'esperada afeció que tots voldríem dins el nostre esport.

Tal vegada les institucions locals haurien de cercar fórmules per promocionar el tir de fona així com es mereix, precisament en el bres del nostre esport autòcton i en el mateix poble del seu històric fundador.

Juan Galma Contestí

De la cuina de l'àvia

Truites d'ou farcides d'espínacs i marisc

Ingredients per a 4 persones:

-8 ous de gallina frescs	-1/2 copeta de conyac
-500 grams de musclos frescs	-25 grams de mantega (no saïm)
-200 grams de gambes fresques	-2 cullerades soperes d'oli d'oliva
-1 manat d'espínacs tendres	-1 cullerada spera de farina
-1 ceba mitjançera	-Sal, pebrebò i nou moscada
-1/2 tassa de crema de llet	

Bulliu els musclos al vapor (olla tapada sense aigua) amb un pessic de sal i un pessic de pebrebò, i un cop oberts, retira-los del foc, treis els peixos de les conxes, tallau-los a rondanxes fines i guardau-los a part. Guardau el brou dels musclos.

Posau una olleta al foc amb dos tassons d'aigua i, en bullir, un pessic de sal i els espínacs. Quan sien cuits deixau-los degotar una estona, després sucrau-los amb les mans i tallau-los ben menut.

Pelau les games i tallau-les a rondanxes fines. Guardau els caps de les gambes per més tard.

Foneu la mantega en una paella i saltajau-hi els espínacs,

els musclos i les gambes. A continuació afegiu-hi la crema de llet, un pessic de nou moscada i deixau coure uns 5 minuts a foc no massa fort.

En una paella a part, amb 2 cullerades soperes d'oli d'oliva, sofregiu-hi la ceba prèviament passada pel rallador i, quan sia mig tova afegiu-li els caps de les gambes, escalfau-los amb el mateix cullerot, flamejau-los amb el conyac i, quan s'hagi apagat la flama, afegiu-hi la farina, remanau-ho un poc perquè no es cremi i, acte seguit, afegiu-hi el brou dels musclos. Deixaru-la fer xup-xup durant 5 o 6 minuts.

En una paella neta i només untada d'oli o mantega, feis 4 truites de 2 ous cadascuna (no s'han de girar) i quan l'ou sia quallat (pres), posau a cadascuna una quarta part dels espínacs i marisc, enrotllant-les com si fos una truita a la francesa i enrossiu-les per cada banda.

En una safata familiar passau la salsa dels caps de les gambes pel colabor xinès i a damunt les truites.

Biel Frontera

Josep Mª Llompart

De bell antuvi, vull constatar que quan em van demanar que fes una petita ressenya sobre Josep Mª Llompart vaig pensar que la meua modesta aportació només serviria per excel·lir per enèsima vegada, la figura d'un gran creador, d'un poeta amb majúscula. Tots els que d'una manera o altra van conèixer el senyor Llompart convindran amb mi que es tractava d'un home de gran personalitat, que deixava una gran empremta per tot allà on passava. Portava l'aureola dels genis, era un elegit dels déus, però era accessible, no en va Josep Mª Llompart tenia una capacitat immensa de comunicar-se, d'escurçar distàncies. Amb la seva afabilitat i gentilesa es guanyava el cor de tots aquells qui l'envoltaven, fet que contrastava vivament amb el seu gran prestigi d'intel·lectual consagrat.

Josep Mª Llompart pertanyé a la Generació del 50. Junt amb Miquel Dolç, Jaume Vidal Alcover, Marià Villangomez, Blai Bonet i Llorenç Moyà entre d'altres. Tots ells van contribuir al ressorgiment i a la revifalla de la poesia catalana de les Balears.

La seva vessant poètica és molt coneguda i valorada. Entre les obres publicades podem destacar *Poemes de Mondragó, Jerusalem i Mandràgora*. Ara bé, no podem deixar de fer esment a la seva activitat en defensa de la llengua i de la cultura catalanes. Llompart va fer una opció de vida i es va comprometre amb el seu país. Mai no va amagar els seus sentiments i va confessar reiteradament el seu tarannà nacionalista.

El seu encimballament intel·lectual queda més que palès en els distints càrrecs que va ocupar: Fou president de l'Obra Cultural Balear durant vuit anys. Li fou concedit el «Premi d'Honor de les Lletres Catalanes» l'any 1982 i fou membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans l'any 1985.

La seva darrera obra *Paisos Catalans? I altres reflexions* mostra el seu parer sobre el senyal d'identitat cultural comú a tots els Països Catalans, manifesta realitats que no tots accepten, perquè encara hi ha massa ignorància i massa interessos creats entorn d'aquest tema tan espinós per a alguns. No obstant això, ell mai no deixà de ser optimista: «Al capdavant i malgrat tot, al que siguem optimistes i que no abandonem una clara i profunda esperança. Repetesc que el futur de la nostra llengua i del nostre futur està en les nostres mans, depèn de nosaltres de si volem o no seguir essent el petit país que encara som. I José cert que voleu».

Nosaltres també ens hem d'inclinar a veure les coses sota l'aspecte més favorable, però sense deixar de lluitar. És ben ver que Josep Mª Llompart va dur a terme una tasca inestimable per al nostre país i difícilment trobarem la manera de pagar-la com mereix. Allò que si que podem fer és valorar-la i en la mesura de les nostres possibilitats seguir les seves petjades i defensar amb coratge, com ell ho féu, el país que per dret ens pertany.

Maria Llompart Vanrell

Jocs de cambra

T'esperaré a la cambra
quan l'horabaixa es retiri serena
i entri la fosca amb el seu tel mandrós.
Dins l'estança, per la lluernia i en ombres,
els estels es faran un lloc a l'espill
i vigilaran moviments que només ells podran veure.

Primer la tendrà l'hort, a la regalia,
i trepitjarà cansat els secalls de la tan nostra terra.
Deixarà els ceps enrera, l'ametller, un petit
boscall que envolta la casa.

Recollirem els cossos només en un.
Vindrà el bes, més tard la defallença:
un cessar quiet i ple per a l'exili de les primeres eufòries.

Vaga albor traïdora fruità a la cambra
i me n'aniré de tu, així, amb calma,
per a no despertar-te.
Només el mirall recelós vigila
i arruixa estrelles d'ulls clucs, transparents.

A fora només boira subtil.
Me'n vaig per l'hort tal com tu vingueres.
Més tard t'esperaré a la cambra.

M.J. Pagès

Es racó de sa padrina

Dos morts de presentació

Amb aqueix títol començam una secció per tractar aquelles coses que estan relacionades amb la nostra manera de ser o amb el nostre entorn, o que han configurat la nostra idiosincràsia o temperament.

No hi cerqueu idò, en aqueixa secció ni grans discursos ni llargs escrits ni pensaments profunds més propis dels lletraferits que d'una pobra padrineta. El nostre propòsit però, no per simple deixa de ser ambició. Volem que els nostres desigs no romanguin eixorcs sinó ben mesells d'estimació efectiva per tot allò que és nostre. Només així, coneixent i estimant allò que és lo nostre, podrem conèixer millor i estimar més allò que contrapassa les fites del nostre terme.

I acabam aqueixa presentació obrint de pinte en ample les portes del nostre petit «Racó» a tots els lector d'Udol, oferint-nos a tots ells per respondre a les seves suggerències i consultes que malavejarem atendre mentre sia possible.

*Esper un dia dormir-me i al despertar-me veure que
això fos realitat
En Perot Marrasqui
9 de setembre de 1.992*

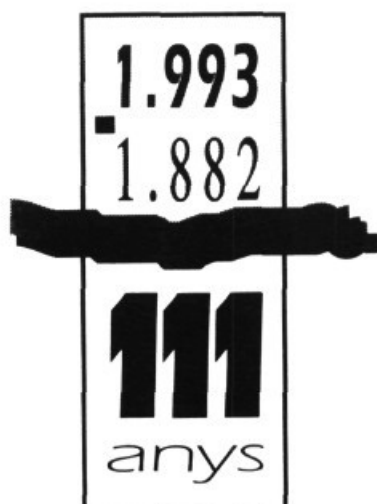
¡Basta ja!

¡Basta ja!, de seguir la teva petjada,
no la vull seguir més,
ja em tens mig marejada.

¡Basta ja!, de perdre diners,
no en vull perdre més,
ja no en tenim de doblers.

¡Basta ja!, de dir espanyol,
no ho vull ser més,
val més sentir un rossinyol.

Ara ja amb el cap ben alt
i la veu ben forta podem dir:
¡Basta ja!, Espanya ja no és clau,
ja !i podem dir adéu-siau.

La **1**a. entitat financera de les Balears

La **1**a. amb una Obra Social i Cultural al servei dels nostres ciutadans

La **1**a. contribuint al creixement econòmic de la nostra Comunitat

111 anys de confiança a Balears

25 anys a Sa Pobla

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS